

11/10/1980
SALA DE LECTURA

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXXVI

SERIA II

Nr. 9713

6 PAGINI

30 BANI

SIMBĂȚĂ

16 AUGUST

1980

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

SOCIALISMUL

un nou destin pentru țară,
un nou destin pentru oamenii ei

CALITATEA MUNCII, CALITATEA VIEȚII

Calitatea muncii — calitatea vieții... Osmoză de percutantă originalitate izvorâtă din conștiința clară a felului fundamental al României socialiste: bunăstarea și fericirea întregului nostru popor. „De felul cum muncim, depinde viitorul nostru”, sublinia, în momentul pe care istoria țării îl cunoaște drept cotitură de referință în destinul ei — Congresul al IX-lea al partidului — cel care avea să își asume cu răspundere comunistă și devotament nemărginit însăși împlinirea acestui destin, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Deurgind de aici, din această concepție profund realistă asupra modului în care se poate asigura înaintarea și propășirea națiunii noastre

socialiste — mutațiile survenite în sfera unor noțiuni fundamentale: muncă, om al muncii, colectiv și spirit muncitoresc.

O treaptă revelatoare în accesarea spre progres și civilizație a reprezentă trecearea celui implicat în timpul efortului de la postura de executant la aceea de participant efectiv și influent în procesul muncii. O constituie a contribuției, relevantă prin rezultatele ei, un proces laborios, impregnat și dirijat de convingerea necesității lui, structural și infaptuit în conformitate cu exigențele impuse de această necesitate.

Cum se concretizează pentru cei responsabili de producerea bunurilor materiale mutațiile survenite în condiția lor?

DIN CRONICA ÎNTERECERII

OȚEL ȘI LAMINATE PESTE PLAN

Oțelarii și laminatorii de la marile combinate siderurgice ale țării raportează importante succese în întrecerea socialistă pe care o desfășoară în împlinirea marii sărbători naționale de la 23 August. Astfel, potrivit datelor centralizate la ministerul de resort, ei au produs suplimentar, până la această dată, peste 4 700 tone oțel brut și 92 332 tone oțel aliat și înalt aliat.

Cele mai mari cantități au fost produse, peste prevederi, la Combinatul siderurgic Galați — 63 500 tone de oțel aliat și înalt aliat, și întreprinderea Oțelul Roșu — 28 600 tone. La rândul lor, laminatorii raportează depășirea substanțială a prevederilor de plan. Cel de la Hunedoara, de pildă, au produs suplimentar 13 000 tone laminate finite, iar cel de la Reșița — 3 800 tone. De asemenea, la Fabrica de țevi sudate — București s-a realizat un plus de producție ce întrece 11 000 tone țevi din oțel.

De menționat că în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, producția de oțel a crescut, în primele șapte luni ale acestui an, cu aproape 340 000 tone, iar cea de laminate finite cu 86 800 tone.

AU INDEPLINIT PLANUL ANUAL LA MUNCĂ PATRIOTICĂ

Teri am fost informați că tinerii prahoveni au îndeplinit integral planul anual la muncă patriotică, acțiuni finanțate (5 110 000 lei) și se estimează că până la 23 August depășirea va însuma 150 000 lei. Peste 50 000 de tineri au lucrat în cadrul șantierului județean, al celor 4 șantiere locale și 207 tabere de muncă patriotică. 2 500 000 lei reprezintă valoarea acțiunilor inițiate în sprijinul producției. S-au colectat peste 3 000 tone de fier vechi și, concomitent, s-au realizat acțiuni nefinanțate în valoare de 90 milioane lei. Printre evidențiate, tinerii din Ploiești, Mizil, Breaza, Băicoi, Filipești de Pădure, Sângeru, Valea Doftanei, Cimpina. (L. POPEȘCU).

O SPECIALIZARE: MUNCA

„Să nu mă întrebați ce m-a învățat, mai tare ca toate, uzina. Vă spun eu, acum, cînd, cum s-ar zice, mă despart de ea...”

Rostind, acum șase ani aceste cuvinte Grigore Stelică, maeștrul la Întreprinderea „Grivița Roșie”, și-a strins lângă gheață o lacrimă și a optit-o acolo, cu un zîmbet. Ce l-a învățat mai tare ca toate uzina? În momentul acela cînd totul în jur arată neobișnuit, cînd timpul pare a-și rîndul mersul după alte cadere, în punctul acela, cînd, mai grăbii decît oamenii, legile îi obligă pe oameni la binemerita odihnă, stringînd lângă inimă mînușchiul de flori, matrețorul a și prevenit o întrebare posibilă, cu un răspuns precis: „Ce m-a învățat mai tare, uzina? Altfel: să muncesc!”

„Este — ne spune acum, la șase ani după ce nici cu numele (vom vedea imediat de ce!) nu a plecat din locul lui de profesie — un adevăr acesta: că muncii, am muncit, în totdeauna. Eu unul, nu mă amintesc stînd fără treabă, de la 14 ani și pînă acum. Ceea ce, cred eu, că e învățămîntul pe care l-am luat din uzină și care s-a încheiat așa, ca o înțelepciune, este felul cum trebuie să lucrezi ca să te poți cu adevărat numi muncitor. L-am ascultat pe tovarășul Nicolae Ceaulescu, la Congresul al IX-lea spunînd despre muncă atât cît nu mi se spusese nicodată în cel apropiat cîncînci de ani de cînd muncesc. Nu a fost demonstrație mai clară, mai plină de convingere decît cea pe care ne-a făcut-o atunci de felul cum muncim, depinde cum trăim. Vă spuneam că s-mă matrețor. Am învățat meseria „pe tuzitelea”. Așa erau vremurile, dar așa erau și meseriile pe care le practicam atunci. Se puteau deprinde și fără școală. Băiatul meu lucrează tot aici în uzină. A absolvit școala profesională, apoi liceul la seral, iar anul viitor termină facultatea. Munca a devenit o specializare. Indiferent de meserie, partidul nostru a reușit să imprime fiecărui om, mai cu seamă tinerilor, un spirit al muncii, știința de a muncii competent și eficient”.

IMPLICAREA — UN REFLEX AL PERSONALITĂȚII

„A munci bine este aspirația firească a fiecăruia dintre noi — remarcă Mihail Herbert, mecanic la centrul de reparații S.M.A., comuna Timnava, județul Sibiu. Numai că a munci bine înseamnă acum cu mult mai mult decît însemna acest lucru pentru bunicii și părinții noștri. Trebuie nu numai să îți cunoști și să îți practici conștiința meseriei, ci să te străduiești să intervii activ pentru ridicarea calității ei. Aici, la centrul nostru de reparații, lucrează foarte mulți ti-

neri. De felul cum ne achitam de obligațiile profesionale depinde soarta recoltelor, fără mășinile pe care le doborîcim nu se poate întreprinde nici o muncă agricolă. Este un motiv de mîndrie faptul că în atîția ani nu am primit nicodată reproșuri pentru calitatea reparațiilor, dar nu e suficient atât. Invitînd tinerii, pe toți oamenii muncii să gîndească asupra unor soluții de rentabilizare a efortului, tovarășul NICOLAE CEAULESCU, oferea adevărată și completa definiție a muncitorului de astăzi. Nu doar executant, ci participant cu personalitate la procesul muncii. Iată, la centrul nostru s-au realizat în ultima

perioadă 12 inovații menite să reducă timpul de lucru, să ridice parametrii de eficiență. Ele reprezintă personalitatea noastră a colectivului care le-a gîndit și pus în aplicare. Români și germani, toți cei care lucrăm aici, ne străduim să dovedim că nu depășim acel stadiu al execuției fără „cusur, trecînd la o treaptă superioară: aceea a ridicării calității muncii, prin contribuții originale, creațoare, menite să ne exprime și să ne definească.

SOFIA SCORTĂRU-PAUN

(Continuare în pag. a II-a)

SLOBOZIA VECHIE e mai nouă ca oricînd

În întimitatea și calmul verii țirzii ale Cîmpiei Bărăganului, între lanurile nesfîrșite de porumb, orășul apare în strălucirea lui, ca abia dezvoltat de sub pinzele inaugurale. Noi sint blocurile și casele oamenilor, noi sint toate instituțiile și școlile, și nu mai puțin noi sint întreprinderile orășului. Atunci, m-am întrebant, coborînd în gară și citînd pe frontispiciul său „Slobozia Veche”, de ce se spune „Veche”, cînd nimic nu se vede vechi în dimensiunile ur-

banistice și sociale ale localității? Doar pe la marginile sale m-astîntesc case modeste, cu streșinile joase și peretii co-

reportajul nostru

covii de vreme și de vînturile care mătură Bărăganul în vreme de iarnă, însă nici într-un caz aceste puține mărturii ale stării de altădată a orășului nu pot atribui denumirii sale un

adjectiv impropriu. O fi vorba, mi-am zis, de o aluzie la vechimea istorică a așezării, dar calnicii cu care am purtat discu-

placție. Ar fi și inutil. În vorbirea curentă dealfel nici nu i se mai spune Slobozia Veche ci simplu, Slobozia, adjectivul terminal mai păstrîndu-se doar în limba lui C.F.R.-ului, pentru a se deosebi, probabil, de celelalte stații cu acest nume: Slobozia Bradului, Slobozia Ciorăști, Slobozia Conachi Slobozia Moară.

Pe drept ar trebui să i se

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a II-a)

Tineretea șantierelor

Foto: GH. CUCU

CÎMPUL ANUNȚĂ ROD BOGAT

Să-l îngrijim, să-l valorificăm prin participarea la muncă a întregului sat!

Apropierea campaniei de toamnă impune o amplă concentrare de forțe a tuturor oamenilor muncii din agricultură pentru finalizarea grabnică a lucrărilor din această perioadă cît și pentru pregătirea viitoarelor recolte. Este de remarcant, nu toamă favorabilă, că unele județe din nordul și centrul țării nu au încheiat încă scerșitul grîului. Și, chiar dacă aceste suprafețe sint reduse, totuși în balanța recoltelor de cereale sint importante. Concomitenți trebuie accelerate livrările la fondul de stat, pînă la nivelul cantităților contractate. Tot în această perioadă campania de recolțări mai cuprinde grădinițe de legume, podgoriile și livezile, iar în cîmp se desfășoară lucrări similare la în, mazăre și fasole; culturile nominalizate fiind de maximă urgență deoarece se află

în plină maturitate. Comentînd, pe scurt, celelalte activități de pe agenda agriculturii din situația operativă centralizată, remarcăm viteze scăzute la eliberatul terenului și efectuarea arăturilor adînci, această din urmă lucrare fiind hotărîtoare pentru nivelul viitoarelor recolte. Chiar și în județele din sud, unde practic scerșitul s-a încheiat de 3 săptămîni, procentele la arături de vară sint scăzute: Brăila — 30 la sută, Timiș și Buzău — 32 la sută, Tulcea și Mehedinți — 50 la sută. Legat de acest aspect remarcăm unele necerșituri în programele de cultură succesive, precum și insuficiența atenției acordată îngrijirii suprafețelor înșămîntate după cerealele pîioase, fapt pentru care plantele nu au atins potențialul de dezvoltare estimat.

ILFOV: Tinerii —prezenți!

În plină activitate, desfășurînd lucrări pe un larg front de muncă, îl aflăm pe tinerii gospodari ai ogănelor de la I.A.S. Chirnogi. Constituite pe trei formații mari, conduse de șefii fermelor — Ștefan Mihalcea, Stelian Mara și Dumitru Dragnea — cele 70 de tractoare cu pluguri reparatizate la arături de vară sint în plină acțiune. Din cele 3 800 ha, cuprinse în graficul acestei lucrări de bază pentru viitor, au fost realizate 3 500 ha. Se estimează că, menținînd ritmul actual în brazdă, lucrarea să fie finalizată în următoarele două-trei zile. vreme ce în cîmp se asigură lucrările tehnologice pentru recolta anului viitor, ne spune Marin Neagu, unul din șefii secțiilor de mecanizare, în atelier se desfășoară intense pregătiri pentru campania de toamnă. Sint în curs de finalizare revizuirea și probele la staționare pentru cele 45 combine reparatizate la recoltarea orezului, 36 combine pentru floarea-soarelui și porumb, 20 de combine pentru soia. Așadar, nu peste mult timp, mai precis spre sfîrșitul acestei luni, combinele Gloria vor intra în lanurile bogate ale toamnei.

Care este aportul tinerilor, al organizației U.T.C.? Întrebarea este cu altă mai justificată cu cît aici, la Chirnogi, tinerii și-au propus un riguros program de participare la înlăptuirea unei profunde revoluții în agricultură. Zeci de tineri mecanizatori sint prezenți acum la realizarea lucrărilor de sezon, la arături, pregătirea viitoarelor campanii de recoltare, la culesul legumelor, la construirea obiectivelor de investiții din agricultură. „Inițiativa tinerilor de la Chirnogi, ne spune Lucretiu Niculescu, secretar al Comitetului județean Ilfov al U.T.C., a constituit un exemplu de acțiune și pentru alte organizații comunale. Astfel în prezent, peste 4 500 de tineri se află în sistemele de irigații, la recoltatul legumelor și fructelor, la celelalte lucrări de campanie.

ȘT. DORGOȘAN

OLT: Doar buna organizare poate grăbi stringerea legumelor

În județul Olt printre lucrările agricole de actualitate se află recoltatul legumelor. Apropierea ritmică a populației cu legume, precum și a unităților de industrializare impune o activitate susținută, o bună organizare a muncii.

La Întreprinderea de legume și fructe discutăm cu tovarășul Constantin Bălașanu, contabil-șef al acestei unități: „Din 230 de tone de legume planificate, am realizat pînă acum doar 92 de tone. Către piață am livrat în această lună 87 de tone din 125 planificate. Ce pot să vă mai spun? Au fost și unele suprafețe calamitate, dar se recoltează încă într-un ritm lent... „Cum sprijină inginerii coordonatori ai I.L.F. acțiunea de recoltare?” „Sint prezenți în toate bazinele legumidoale”. „In consiliul agroindustrial Izbiceni nu

l-am întîlnit, cel puțin în ziua raidului nostru”. „Se poate, mai au și ei de făcut situații pe la centru. Așa cred: altfel trebuiau să fie în teren”. Iată doar un exemplu: inginerul coordonator Gelu Iancu, din motive obiective nu a putut fi timp de o săptămîină în teren, dar la unitățile agricole din zonă ni se spune că „ador de vreo oră lipsește”, iar la I.L.F., nici nu se știe unde se află. Așadar, însăși organizarea activității celor mențiți să... organizeze, să coordoneze, are serioase lacune.

Foposim la ferma nr. 1 a cooperativei agricole de producție Izbiceni. Din cele 800 de tone de tomate planificate să se obțină de pe cele 30 de ha cultivate,

DAN FILIPESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Secvență de pe Șantierul județean al tineretului din orășul Tîrgoviște, deschis în cadrul Combinatului de oțeluri speciale

Foto: V. TANASOF

ANUL DECISIV AL CINCINALULUI

priorități • preocupări • inițiative

Realizarea productivității muncii

La Întreprinderea „Timpuri Noi” din București
Organizația U.T.C. — un factor mai dinamic în acțiunea de întărire a disciplinei și ridicare a calificării tinerilor

Recondiționarea pieselor și subsansamblelor

La Întreprinderea de utilaj minier și reparații Baia Sprie
Doar cu stredelile și capace nu se pot înscrie sume mari în contul economiilor!

Reducerea consumurilor materiale

La Întreprinderea de utilaj chimic Ploiești
Norma recalculată — un paravan „legal” pentru risipa de metal?

CITIȚI ÎN PAGINA A 3-A anchetele realizate de redactorii noștri pe aceste teme

Tinerii la TRIBUNA DEMOCRAȚIEI

FORBA ȘI FAPTA — ÎN DEPLIN ACORD

„Orășul, blocul în care locuim sînt ale noastre. Cum le gospodărim?” — întrebare adresată în egală măsură edililor și cetățenilor orașului Slatina, participanții la întâlnirea Tribuna democrației — prin intermediul filmului documentar „În obiectiv: Noi și orașul nostru” realizat de elevii Școlii populare de artă.

Propunerile, sugestiile făcute au devenit obiectul unui program de măsuri concrete, care s-a mobilizat atît factorii de decizie și acțiune, cît și cetățenii. Care erau propunerile cetățenilor? Verificarea întregului fond locativ pentru depistarea deficiențelor de construcție și de întreținere. 2. Deblocarea spațiilor de uscat rufe, stabilirea locurilor de joacă pentru copii și amenajarea lor, sistematizarea circulației, parcurarea autoturismelor. 3. Întreținerea și amenajarea spațiilor verzi, 4. Reamenajarea locurilor de stringere a resturilor menajere, a materialelor re folosibile etc.

Am vărmări, la două luni de la desfășurarea acestei întâlniri, modul în care cuvîntul cetățenilor a determinat o înlăturare a deficiențelor semnificate.

„Tribuna democrației a reușit să impulsioneze activitatea edililor-gospodărașii, ne spunea tovarășul Radu Barbu, primarul municipiului, a antrenat toate forțele pentru a înlătura lipsurile mai vechi din activitatea noastră. Concret, au fost înființate 3 colective complexe pentru verificarea fiecărui bloc, a fiecărei instalații, depistându-se apartamentele care au condens, efectuîndu-se pînă în prezent lucrări de remediere în mai mult de 40 de apartamente. Se

caută soluții pentru mai buna izolare a teraselor, se reface tencuiala de încălzire acolo unde este cazul, s-a făcut deja dezincercarea subsolurilor, amenajarea unor punte de scurgere pentru eliminarea apei. Inițiativa economică au luat în primire zone pentru curățirea de molozi rămas de la construcții, pentru amenajarea spațiilor verzi și a terenurilor de joacă în cartierele Crisan I și II, Progresul III”.

„Două echipe de muncitori de la T.M.U.Ch.B. și cooperativa „Constructorul” au recondiționat cele 17 terenuri de joacă existente și se înființează încă 12, ce vor fi dotate cu 33 leagăne, 33 tribombe, 45 balansoare, mese de tenis, bare de volei, handbal” ne-a spus tovarășul Tudor Rădulescu, prim vicepreședinte al Consiliului popular municipal. Au fost extinse spațiile de parcare a autoturismelor proprietate personală, iar în locurile destinate stringerilor resturilor menajere au fost instalate mai multe de 40 de coșuri cu tabloți indicatoare pentru hirtie, mase plastice, textile. În această privință, edilii și-au făcut datoria, rămîne ca cetățenii să aprecieze și să răspundă adecvat.

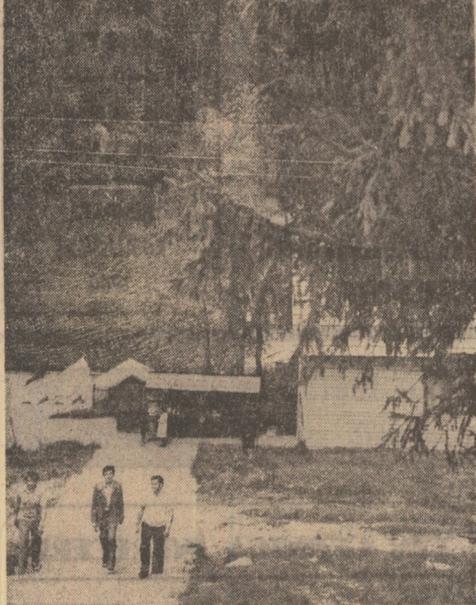
Participarea cetățenilor se dovedește nu numai în luarea de cuvînt, în propuneri, ci, mai ales, în ajutorul acordat, în mobilizarea lor pentru îndeplinirea tuturor dezideratelor expuse. În acest sens, materialele necesare jocurilor pentru copii au fost confecționate de întreprinderi, cu munca părinților, Parcul Pitesti, tot cu participarea cetățenilor, a devenit o adevărată grădină, un prilej de

mîndrie pentru Slatina. A fost unul, și acesta este cu adevărat un fapt spectaculos, faptul de acumularea și hidrocentralei care va face din Slatina nu numai consumator, dar, mai ales, producător de energie electrică. În zona lacului se vor face amenajări pentru turism, agrement, petrecerea timpului liber va ajunge o adevărată petrecere.

Tinerii fac parte dintre cetățenii cel mai activi ai municipiului. Participarea lor este evidentă pe santierele de construcție de locuințe în Bulevardul Al. I. Cuza, Progresul III, zona grărilor, la reamenajarea stadionului, la construirea Clubului de recreiere vin din partea primarului municipiului, tovarășul Radu Barbu.

Implinirea marilor majorități a propunerilor cetățenilor dovedește că Tribuna democrației este o formă de viață civică, este un mijloc de atragere și de angajare a locuitorilor în efortul general de edificare a unei calități superioare a vieții. Posibilității de a gândi și a se exprima gospodărește la adresa spațiului pe care-l locuiește, cetățenii răspund prin muncă, prin angajarea tuturor resurselor la îndeplinirea acestor cerințe pe care cu mîndrie o numesc pe „aureul alb”. Această angajare-răspundere se constituie în replică la marea dezvoltare economică și socială pe care o trăiește Slatina. Slatinenii sînt oameni de acțiune, oameni pentru care drumul de la vorbă la faptă se măsoară în cîteva zile gestului.

MIOARA VERGU

Vedere de la „Lacul roșu” Foto: V. PIETREANU

Zilele cărții social-politice

În împlinirea celei de-a 36-a aniversări a revoluției noastre naționale și sociale de la 23 August se vor desfășura în întreaga țară sub egida Consiliului Cultural și Educației Socialiste între 15-22 august „Zilele cărții social-politice”.

În Capitala această nouă sărbătoare a cărții a debutat cu o expoziție de 150 de titluri de cărți social-politice, autorii și redactorii ai editurilor vor prezenta o serie de colecții și „Serii” spirituale mi-am îndeplinit dorințele firești”.

SLOBOZIA

Întra în rîndul orașelor adevărate, așa cum este astăzi, orașul unu din tinerii săi? Maistrul Gheorghe Girbea-junior, îmi răspunde, din perspectiva prezentului: „Nimic din ceea ce are nevoie o localitate modernă, cu civilizația urbană, socializată nu-i lipsește orașului nostru, Slobozia. An de an s-au construit tot mai multe locuințe din fondurile statului, fiecare familie are o locuință confortabilă în blocuri, fiecare copil poate urma școala pe care o dorește, fiecare tînr poate practica orice sport, se poate distra și cultiva după voie, pentru că în ultimii zece ani s-au creat aici cele mai bune condiții pentru afirmarea umană și profesională a fiecărui dintre noi. Familia noastră, care la vremea în Slobozia găsea doar două blocuri, construite pentru armată, dispune acum de trei apartamente — unul al părinților, altul al mamei și al trelor — al lui Ilie, mobilat și înzestrat cu tot ce ne trebuie. Aici ne-am făcut liceul, aici ne-am calificat — preferînd industria chimică, ca și părinții noștri — iar eu am terminat de curînd școala de maistri, deci pot spune că și pe plan material și pe plan

Lucrările celui de al XV-lea Congres Internațional de Științe Istoric

Pledoarie pentru adevăr, obiectivitate, spirit științific

Vineri au continuat la București lucrările celui de-al XV-lea Congres internațional de științe istorice. În secțiunea „mari teme” au fost abordate în această a șasea zi a congresului aspecte ale evoluției statelor federaliste și pluraliste. Raportul general a fost prezentat de Juliusz Bardach și Hubert Izdebski (Polonia), iar coropartenerii de specialiști din Australia, Canada, R.F. Germania, Elveția, S.U.A., U.R.S.S., Venezuela.

Tematica din secțiunea „Metodologie” a cuprins probleme și metode de istorie orală, avînd ca raportor general pe Maclyn P. Burg (S.U.A.), iar coropartenerii istorici din Canada, Marea Britanie, Spania, Ungaria, Nigeria, Norvegia.

Dezbaterile din secțiunea de metodologie au exprimat preocuparea istoricilor de a lărgi cîmpul de informație privind trecutul național prin utilizarea datelor de valoare istorică păstrate în bogata lor tradiție orală. Rapoartele, coropartenerii, discuțiile și dezbaterile s-au caracterizat printr-un înalt nivel științific.

În cadrul secțiunii cronologice, lucrările s-au desfășurat în două subsecțiuni — de istorie modernă și istorie contemporană. Dezbaterile pe teme de istorie modernă s-au axat pe comunicări privind relația dintre țărani și statul național, gîndirea socială înaintată a Rusiei și cea a Europei occidentale în secolul XIX — problemele influenței mutuale, controlul social în Anglia victoriană, formarea marilor puteri în secolele XVII și XVIII, revoluțiile și reformele din Europa în anul 1830 și altele.

În subsecțiunea de istorie contemporană, în cadrul temei „Muncă și gestiune în industrie, în secolul XX: forme de cooperare”, au fost susținute comunicări în legătură cu istoria dreptului de gestiune în comun în R.F. Germania, muncă și organizarea în conducerea industriei în secolul XX în Marea Britanie, muncă și organizarea în secolul XX în S.U.A., clasa muncitoare în U.R.S.S. și problema organizării producției.

Temele tratate în secțiunea cronologică au relevat încă o dată largă implicare a istoriei în problemele majore ale omenirii din epoca contemporană și, totodată, orientarea cercetării istorice spre interdisciplinaritate și cooperare cu investigațiile altor științe sociale și umane.

NOI FILME DOCUMENTARE

Studioul cinematografic „Alexandru Sahră” dedică celei de-a 36-a aniversări a eliberării patriei cîteva noi acronții, documentare care redau transformările complexe ale României contemporane, viața nouă a constructorilor socializmiștilor. „Din nou de la capăt”, astfel a fost intitulat filmul care redă o sinteză reprezentativă a realizărilor țării noastre în etapa edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate. Mai semnificativ documentarul „S-au cunoscut în uzină”, ce ogîndește aspecte din munca și viața de familie a tinerilor din marile noastre întreprinderi.

Aniversarea a 2050 de ani de la crearea primului stat dac centralizat și independent, condus de Burebista, vasta problematică a istoriei acestor meleaguri sînt surse de inspirație pentru scurt-metrajele intitulate „2050” și „Burebista”.

DUMINICA, 17 AUGUST
PROGRAMUL I
8.30 Solmi patriei. Frumoașă e la noi copilăria. 8.40 Film artistic pentru copii: „Aventurile lui Babușca”. 10.00 Viața satului. 11.45 București muzical. 12.30 De străjă patriei. 13.00 Telex. 13.35 Micul ecran pentru cei mici: „O lume minunată”. 15.00 Telesport. Fotbal: Dinamo — Corvinul Hunedoara în Campionatul național divizia „A”. Înregistrare de la București. 17.15 Sah. 17.35 Film serial: „Martin Eden” — producție a televiziunii italiene. După romanul cu același titlu de Jack London. 18.35 Micul ecran pentru cei mici: „O lume minunată”. 19.00 Teleserial: „Tara împlinirii marelui sărbătoare”. 20.50 Documentar TV: Coljuma — genza unui popor. 21.15 Maistrilor artei interpretative contemporane. 22.05 Muzeu și atelier — documentar de artă realizat de Studioul de film TV în colaborare cu „Sahajfilm”. 22.55 Teleserial: Sport.

PROGRAMUL II
19.00 Teleserial: „Tara împlinirii marelui sărbătoare”. 19.20 Jazz în concert. 20.26 Itinerare turistice. 20.50 Documentar TV: Coljuma — genza unui popor. 21.15 Maistrilor artei interpretative contemporane. 22.05 Muzeu și atelier — documentar de artă realizat de Studioul de film TV în colaborare cu „Sahajfilm”. 22.55 Teleserial: Sport.

DR. ION PATROIU — România:
În ceea ce mă privește, aş vrea să-mi rezum impresiile referindu-mă la o chestiune care îmi pare a fi de o importanță cu totul și cu totul specială. Mă gîndesc la ceea ce eu cred a fi spiritul dominant al expunerilor

CALITATEA VETULUI

(Urmare din pag. 1)

COMPETENȚA — CERTIFICATUL NOSTRU DE CALIFICARE

Actul de naștere al întreprinderii noastre fabrica de confecționare a Posași, a fost semnat în urmă cu 15 ani. Decepșind să funcționeze chiar în anul care a marcat o cotitură în destinul întregii țări, când a avut loc Congresul al 15-lea al partidului, întreprinderea în cadrul colectivului lucrărilor și a Anisoara Toma, a beneficiat nu numai de înlesnirile de ordin material, ci și de o viziune nouă, modernă asupra muncii, a calității de muncitor. De la eroicrta tradițională pînă la actuale, care o desfășurăm nu este o distanță evidentă. Este de ajuns să privești utajele ultramoderne, linile tehnologice, ca să vă dați seama că cei care trebuie să le acționeze nu necesită cu nivelurile tehnice necesare. Insistînd asupra calificării cadrelor, a polivalențelor, partidul nostru, secretarul său general aveam, cred eu, în vedere tocmai necesitatea punerii de acord a nivelului deșării tehnice cu nivelul competenței a celor care beneficiază de această dotare. Calitatea de muncitor înseamnă pentru fiecare din cei 2300 de tineri care muncesc aici, la întreprinderea de confecții Posași, prezentarea personală și profesională, însușirea unor cunoștințe de specialitate, care să asigure o producție la nivel competitiv nu numai cu cea a celorlalte unități de profil din țară, ci și cu cea a unităților de profil similare de peste hotare. Exportăm în numeroase țări ale lumii și comenzile din ce în ce mai numeroase constituie certificatul nostru de calificare.

DINASTIILE MUNCII

Există profesii parca predestinate a crea o generație la alta. Printre ele — aceea de miner, de sfredelitor în mîrîntălele pămîntului pentru a-i aduce la lumină comorile. Între Alexandru Danțiu și bunicul lui nu este numai o diferență de vîrstă, nu și unul despărte doar faptul că bătrînul a minerit în Apuseni, iar nepotul își practică meseria în Valea Jiului, la Petrosani, ci alta și revelatoare este distanța dintre reprezentanții celor două generații de lucrători în subteran.

Zilele trecute Alexandru Danțiu, în vîrstă de 27 de ani, a primit diploma de absolvire a Facultății de Inginerie de pe lângă Institutul de mine din Petrosani. „Tradiția muncitorească nu înveștăm o concepție conservatoare asupra efortului — subliniază tînrul. Mi-am însușit de la bunicul și părintele meu (recent pensionat) dragostea față de minerit, dar nu m-am gîndit nici o clipă că pot face această meserie așa cum au făcut-o ei. Există un paralelism observabil nu numai în munca noastră, ci și în aproape toate profesiile. Mutațiile intervenite în sînul aceluiași meseriu au determinat o evoluție corepunzătoare, de la o generație la alta, la cei care s-au hotărît să o practice. Așa cum tîrnăcopul a fost înlocuit de plchamer, omulul care lăuna mînașă acum apăsă de la stînga pe țigă și-l luă locul minerului cu stînjină de carte, cu calificare potrivită și posedînd un nivel de cunoștințe corepunzător. Se află aici, la baza acestor evoluții una dintre ideile subliniate cu pregnanță în mod argumentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu: înnoirea permanentă în cadrul tradiției, aducerea „la zi” a profesiei tradiționale prin modernizarea, nu doar a procesului muncii, ci și a pregătirii celor care o practică.

(Urmare din pag. 1)

spună orașului din Cimpia, Slobozia Nouă deoarece, așa cum mai arătam, toate componentele civilizației, sale moderne sînt noi. Cum tot atît de corect este și denumirea incetățenită și oficializată: Slobozia. Nu mai are nevoie de nici o altă lămurire, de nici un adăug. Pentru că în străzile asfaltate, fără canalizare, plină de par. Dar, pentru că și orașul chimiștilor din Moldova, din care veneam, s-a născut și a crescut sub ochii mei, știam că peste puțini ani, Slobozia se va înnoi și ea din temelii și va

Am preferat pentru dialog pe tema noului destin al orașului și locuitorilor lui o familie de chimiști de la combinatul de Ingrășămînt chimice, unitate în cadrul căreia gravitatea prezentei și viitorul localității, ale Cimpiei Bărgănelului pe toată întinderea sa. Este vorba de familia Girbea. A venit aici din Onesti, exact acum zece ani. Soții Elena și Gheorghe Girbea au devenit imediat chimiști, chiar de a doua zi de la soțire. Copiii erau încă elevi. Astăzi, băieții lucrează și ei în combinat. În secția acid nitric, Gheorghe este maistrul, iar Corina, sportivă numărul 1 a județului Ialomița, componentă a lotului nostru olimpic de atletism, este studentă în Constanța.

— Cum vi s-a părut Slobozia cînd ați coborît în gara sa acum zece ani? Îmi întreb pe maistrul Gheorghe Girbea, veteranul. — În orice caz, m-a speriat puțin. Veneam dintr-un puternic centru al chimiei românești, din frumosul oraș „Gheorghe Gheorghiu-Dej” și făceam, astfel, un pas înapoi în ceea ce

privește confortul, sub toate aspectele sale. Munca era de asemenea mult mai grea pentru că combinatul tocmai atunci se construia. De oricît să zic? Umblam pe străzile lui, în căutarea casei în care aveam să locuim și nu vedeam nici un oraș. Pentru că și se spunea doar oraș, în realitate fiind o comună, așa cum mai măricică, cu niște străzi asfaltate, fără canalizare, plină de par. Dar, pentru că și orașul chimiștilor din Moldova, din care veneam, s-a născut și a crescut sub ochii mei, știam că peste puțini ani, Slobozia se va înnoi și ea din temelii și va

che, Ion M. Enache etc. al căror destin se armonizează cu destinul orașului, cu destinul socialist al patriei, spre împlinirea celor mai cîntătoare idealuri.

Toate virstele orașului înșă știu că profetul transformării care a trecut viața lor se datorează partidului, secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, din inițiativa căruia s-au realizat în anii de după cel de al IX-lea Congres al partidului toate reperele economice și social-culturale ale Sloboziei: peste 7900 apartamente în blocuri, numeroase

În atenția posesorilor de autoturisme procurate prin I.D.M.S.

● Autoturismele cumpărate prin I.D.M.S., cu plata integrală, sînt asigurate pentru avarii auto-casco pe o perioadă de 6 luni de la data livrării, costul asigurării fiind inclus în prețul autoturismelor.

● Autoturismele „Dacia 1300” cumpărate prin I.D.M.S., cu plata în rate, sînt asigurate pentru avarii auto-casco pe întreaga perioadă de plată a ratelor din prețul autoturismelor.

● Pentru a beneficia neîntrerupt de drepturile ce decurg din asigurare, automobilii sînt invitați să se prezinte pentru reînnoirea contractului de asigurare pentru avarii auto-casco la sediul sucursalei ADAS în raza căreia domiciliază, înainte de: — expirarea perioadei asigurate de 6 luni, scotită de la data livrării autoturismului.

TV SIMBĂTA, 16 AUGUST

PROGRAMUL I
8.30 Ecran de vacanță: „Vrăjitoarea din Orașul de Smarald”. Episoadele 7, 8 și 9. 9.35 Drumul de la Drobeta Turnu-Severin. 10.20 Teleserial: „12.10 Concert educațiv: Din cartea de aur a muzicii populare”. 10.30 Muzic: Cultural-artistic-sportiv. ● 16.00 Fotbal: F.C.M. Brașov — Sportul studențesc în Campionatul național — divizia „A”. Transmisiune directă de la Brașov. 18.35 Săptămîna politică. 18.50 1001 de seri. 19.00 Teleserial: „Tara împlinirii marelui sărbătoare”. 19.20

PROGRAMUL II
19.00 Teleserial: „Tara împlinirii marelui sărbătoare”. 19.20 Jazz în concert. 20.26 Itinerare turistice. 20.50 Documentar TV: Coljuma — genza unui popor. 21.15 Maistrilor artei interpretative contemporane. 22.05 Muzeu și atelier — documentar de artă realizat de Studioul de film TV în colaborare cu „Sahajfilm”. 22.55 Teleserial: Sport.

COOPERATIVA DE INVALIDI „METALICA”

cu sediul în București, str. Doamnei nr. 7, sector 3, primește spre calificare prin forma de învățămînt „ucenicia la locul de muncă”, elevi, absolvenți a 10 clase elementare, în vîrstă de 16—19 ani, invalizi și valizi, la următoarele meserii: ● sclerici-matrijeri ● lăcătuși mecanici ● prelucrători prin așchiere

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI INDUSTRIEI ALIMENTARE — DEPARTAMENTUL INDUSTRIEI ALIMENTARE — ANUNȚĂ

— începerea (cu data de 1.08.1980) înscrierii candidaților pentru examenul de admitere la Institutul de Marină „MIRCEA CEL BĂTRÎN” CONSTANȚA — pentru secția flotei de pescuit oceanic. Facultățile de navigație și electromecanică navală. — durata studiilor este de 4 ani. — concursul de admitere pot participa absolvenții de liceu sau alte școli echivalente cu diploma de bacalaureat, bărbați care nu au depășit vîrsta de 25 ani. — buletin medical (R.B.W.), radioscopie gastroduodenală, radioscopie pulmonară și certificat eliberat de circumscrisul sanitar de domeniul privind bolile cronice și acute în stare transmișibilă; — trei fotografii tip legitimize; — aprecierea activității elevului dată de conducerea liceului sau de conducerea întreprinderii în cazul cînd este încadrat în producție; — aprecierea activității candidatului dată de organizația U.T.C.

Anchetă realizată de LIVIU TURCU și TRAIAN GANJU

ANUL DECISIV AL CINCINALULUI

priorități • preocupări • inițiative

REALIZAREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII

La întreprinderea „Timpuri Noi” din București

Organizația U.T.C. — un factor mai dinamic în acțiunea de întărire a disciplinei și ridicare a calificării tinerilor

PE PRIMELE ȘAPTE LUNI ALE ANULUI PRODUCTIVITATEA MUNCII A FOST REALIZATĂ DOAR ÎN PROPORȚIE DE 95,5 LA SUTĂ, CALCULATĂ LA PRODUCȚIA NETĂ, CEEA CE A DETERMINAT SITUAȚIA SUB PLAN A COLECTIVULUI ȘI LA CEILALȚI INDICATORI DE BAZĂ... CE ÎN CURSUL TRIMESTRULUI DOI, NUMAI TINERII AU ÎNREGISTRAT UN NUMĂR DE 16 848 ORE-OM ABSENTE NEMOTIVATE DE LA PROGRAM, CEEA CE REPREZINTĂ 8,25 LA SUTĂ DIN TIMPUL AFECTAT PRODUCȚIEI... CU DOUA ZILE ÎN URMA, ÎN SCHIMBUL ÎNȚII LIPSEAU NEMOTIVAT, DIN SECȚIA DE PRELUCRĂRI MECANICE, 40 DE MUNCITORI... DIN CEI 335 DE TINERI DIN PRINCIPALA SECȚIE A UZINEI, CEA DE PRELUCRĂRI PRIN AȘCHIERE — CIRCA 80 RĂMIN LUNĂ DE LUNĂ CU NORMELE PERSONALE NEREALIZATE.

După ani de succese deosebite atit în ceea ce privește nouăta și calitatea produselor sale cît și a eficienței economice a întregii activități, la întreprinderea „Timpuri Noi” din Capitală se prezintă la bilanțul pe șapte luni ale anului cu serioase rămăneri în urmă la principalii indicatori de plan. Productivitatea muncii s-a realizat doar în proporție de 95,5 la sută, producția netă în proporție de 94,9 la sută iar producția marfă în proporție de 84,5 la sută.

mai mult asupra unor cauze strict interne. Deci, care tin de starea de lucruri din uzină și care au de fapt ponderea esențială în nerealizarea productivității. Una dintre aceste cauze o constituie indisciplina, lipseau 40 de muncitori; așadar, 40 de mașini staționare. Pentru curățarea absențelor nemotivate, organizația U.T.C. trebuie să inițieze, iar ceilalți factori și în primul rînd sindicatul și conducerea secțiilor au vorbă absenteează, să se stea de vorbă cu părinții acestora, cu organizațiile U.T.C. din localitățile în care locuiesc naveștii, cu comitetele de bloc pentru cei care sînt cazați în căminele de nefamilisti.

Da integrării în producție și a calificării, tinerii nu sînt folosiți efectiv pe mașini, fiind antrenati în activități de transport și manipulare de materiale; în primele trei luni de la încadrarea tinerii nu sînt în suficientă măsură sprijiniți cu scule și asistență tehnică corespunzătoare; nu li se acordă în perioada de acomodare lucrări cu un grad progresiv de complexitate; conducerea secțiilor și maistrii nu iau toate măsurile pentru asigurarea unei bune frecvențe a tinerilor la cursurile de calificare la orele de teorie; deseori lucrările nu sînt repetate în funcție de nivelul de calificare a muncitorilor, ceea ce se răsfrînge negativ atit asupra îndeplinirii normelor cît și a calității pieselor etc. Colectivul respectiv a propus și o serie de măsuri pentru înlăturarea neajunsurilor constatate. Inițiativa este bună. Cu condiția să nu se rezume la constatări. Comitetul U.T.C. și sindicatul trebuie să urmărească în continuare aplicarea măsurilor preconizate și aprobate de conducerea uzinei, să determine un climat de mai mare responsabilitate în rîndul maistrilor, al celorlalte cadre tehnice, al tuturor factorilor de răspundere din sec-

șii față de tinerii noi încadrați în producție, față de cei aflați în curs de calificare. Pentru că superficialitatea pe care o manifestă acum în pregătirea și integrarea forței de muncă tinere se va resfrînge curînd asupra activității întregului colectiv.

CE INSEAMNĂ 16 848 ORE ABSENTE NEMOTIVATE ?

O întrebare pe care nu și-au pus-o tinerii din întreprindere, care au cumulat acest număr mare de ore nelucrate în trimestrul II al acestui an

● 19 COMPRESOARE

Un minus de producție pentru întreprindere

● 168 480 LEI

Un minus de venituri pentru acești tineri

mai precis absentele nemotivate de la program. Dacă luăm în discuție o singură secție, cea de prelucrări mecanice, care asigură piese pentru celelalte secții de flux productiv — este vorba deci de o secție cheie — se constată că absenteismul, mai ales în rîndul tinerilor, care reprezintă aici peste 65 la sută din colectiv, pricinuieste mari necazuri întregului colectiv al uzinei. Cu două zile în urmă, de pildă,

datorită s-o sprijine, acțiuni educative complexe și stăruitoare în care să primeze munca de la om la om, explicîndu-le fiecarei tinăr în cauză neajunsurile pe care le declanșează în activitatea întregului colectiv, chiar și o singură absență, cît pierde el însuși la retribuție, cum se reflectă consecințele indisciplinei asupra prestigiului uzinei. Aceste acțiuni trebuie extinse și în afara întreprinderii, acasă la tinerii

RECONDIȚIONAREA PIESELOR ȘI SUBANSAMBLELOR

La întreprinderea de utilaj minier și reparații Baia Sprie

Doar cu sfredele și capace nu se pot înscrie sume mari în contul economiilor!

Că recondiționările nu sînt o activitate de amploare la Uzina de utilaj minier și reparații Baia Sprie nu este greu să-ți dai seama. Pentru că, pe oricine ai întreba la U.U.M.R. despre o asemenea activitate îți va vorbi despre repararea sau remedierea sfredelor de mină ca și cum o industrie atît de complexă cum

este cea minieră s-ar rezuma doar la atîta. Dar să vedem ce se întîmplă de fapt cu aceste mult discutate sfredele. După cum ne spune Emil Coșeriu, șeful secției prelucrări la cald, sfredele de mină se tocesc, se mai îndoiesc, se mai strîmbă. Atelierul de prelucrări la cald le preia din tot bazinul minier

Maramureș și le prelucurează, cam 30 000 bucăți pe an. Importanța mare a acestei acțiuni constă în faptul că se fac astfel însemnate economii de valută. Uzina reușește să recondiționeze circa 97 la sută din cantitatea totală de sfredele inutilizabile. Abia după ce insistăm, mai aflăm că în uzină se recondițio-

nează și ceva întreprinderi cu ulti — economii de circa 83 000 lei pe an — cît și ultiuri electroizolante — 800 kg în acest an. Adică materii și piese din interiorul uzinei recondiționate pentru uzină. Nu e rău cît se face acest lucru, dar la o uzină în care sînt sfredele de mină și chiar și reparațiile, recondiționarea utilajelor dintr-un bazin minier trebuie să devină un domeniu de preocupare curentă. „Este greu de colaborat, susține directorul uzinei, dr. ing. Vasile Tiplea, activitatea de colaborare în acest domeniu nefiind încă organizată. Noi nu avem indicatori privind recondiționările pe acest an, principalii indicatori fiind pierderea de schimb, dar pentru anul 1981 ni s-a tras sarcini de recondiționare în valoare de 4 050 000 lei”. Anul acesta, am recondiționat puțin — doar vreo 500 000 lei valoare. Este totuși o acțiune demarată recon-

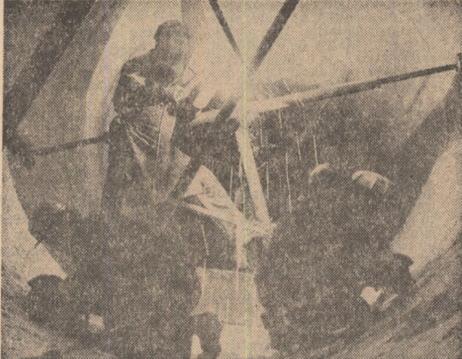
diționarea, susține interlocutorul, e drept, însă, nu la nivelul posibilităților. Atelierele mecanice de la exploatarea minieră execută remedieri și reparații atunci cînd scot utilajul la suprafață. Il desfac, fac și ei ce pot la capitolul prelucrări mecanice, iar restul ar trebui să se aducă la recondiționat la uzina noastră... Pînă acum s-a recondiționat totuși un capac de moadă, au mai fost în lucru chiar și niște arbori metalici de la mina Itoa, acum vreo două luni. Nu se mai poate, însă, continua așa, la înlăturare. Va trebui să nominalizăm ceea ce este de recondiționat”.

Ca o dovadă că activitatea de recondiționare nu are la U.U.M.R. Baia Sprie un caracter permanent, este faptul că subinginerul Mihai Tuiba, care răspunde direct de acest domeniu... nu este decît cît se recondiționează sfredele. Vechea poveste... la care perspectiva, tot el, vede doar îmbunătățirea acestei activități de recondiționare a sfredelor. Într-un tirziu, tehnicianul Emil Coșeriu își aduce aminte că se recondiționează și motoare electrice de tot felul, acțiune la care un aport deosebit au tinerii Emil Pop, Felicia Mateș, Mihai Weber, Eva Costin. „Fiecare utilizat, spune Eva Costin, secretarul organizației U.T.C. de la atelierul de reparații electrice, are de recondiționat cite un motor pe lînd în afara sarcinilor de plan, plus de adunat o anumită cantitate de sîrmă de la rebobinări. Și la sfredele de recondiționare a sfredelor sînt tinerii frunți cu am ar fi Ioan Sandor, Ioan Farcaș, Voichița Cimpan, Lucia Stejerean.

Perspectivarea recondiționării în viziunea dr. ing. Vasile Tiplea sînt, pe bună dreptate, mai ample: recondiționarea roților de vagonete (s-a încheiat în acest sens și un contract pentru punerea la punct a instalației de recondiționare), remedierea armarurilor metale, aparata de strat de cauciuc, fapt care ar duce la o economie de 5 tone laminat pe an, remanierea pieselor de formă disc.

Domeniul de recondiționare, după opinia șefului de secție Emil Coșeriu: „Se poate merge cu recondiționarea și la atelierele de prelucrări la rece, se poate merge fără nici o teamă. Nu cunosco natura uzurii, dar cu experiența pe care o am cred că absolut tot angrenajul care s-a uzat din mișcare poate fi recondiționat. Pe scurt, spus, nu există mecanism în mișcare care să nu poată fi recondiționat”.

REDUCEREA CONSUMURILOR MATERIALE

DEPAȘIRI DOAR DIN VINA ALTORA ?

Dacă în ceea ce privește rulmentele, piesele de schimb și utilajele de acoperit suprafețe metalice diferențele între „planificat” și „norma recalculată” sînt în general mici, fără a solicita comentarii, în schimb, la alte sortimente de bază, situația se prezintă de-a dreptul anacronic... Este, în primul rînd, cazul utilajului chimic — principalul sortiment al întreprinderii — la care conform normei recalculată se înregistrează o economie de 105,8 tone la laminata finită pline din oțel și de 26,9 tone la materialul metallic. Dacă facem însă raportarea la norma planificată, vom constata o depășire a consumului de 1 389,6 tone (!!) la laminata finită pline din oțel. Desigur, întreprinderea primește bonificațiile de rigoare, dar pe noi ne interesează obținerea unor economii reale,

nu a unor reduceri de consumuri evidente... birocratic, depășirile fiind trecute la capitolul „din vîna altora”. Fără îndoială, la U.I.C. Ploiești se fac eforturi pentru reducerea consumurilor de metal și chiar se obțin, în special prin „realizarea ororii combinate, confecționarea unor repere de dimensiuni mai mici din colțuri, margini, capace și fișii de tablă, imbunătățirea tehnologiilor de fabricație și întărirea disciplinei, în vederea gospodăririi și folosirii cît mai raționale a materialelor”, după cum ne spune tovarășul Gheorghe Tătaru, secretar adjunct al comitetului de partid pe întreprindere. De undă rezultă atunci depășirile amintite ? În primul rînd din adăul mare de prelucrare pentru unele produse, cum ar fi, de exemplu, la flanșele forjate (primite de la U.I.C.F. Rimnicu Vilcea, întreprinderea de mașini grele București și Progresul

La întreprinderea de utilaj chimic — Ploiești

Norma recalculată — un paravan „legal” pentru risipa de metal ?

Prin specificul producției realizate, întreprinderea de utilaj chimic Ploiești se înscrie nu numai la nivelul județului Prahova, ci chiar la cel al economiilor naționale în rîndul marilor consumatori de metal. Pentru a apăsa situația reală a consumurilor și, firesc, economiile sau depășirile, ne-am propus să vedem încastrările în normele planificate la principalele sortimente de producție. Apelăm în acest scop la sprijinul tovarășului Dumitru Brăila, la plăcuțele tubulare și la organele de asamblare (piulițe, șuruburi) la care, din o tonă de materie primă, se obțin cîte mult 300—400 kg produse finite. Restul, sub formă de span în drumul furnalelor... Două aspecte sînt de reținut în acest caz: mai întîi risipa fără rost a metalului (adică mai mult de 60 la sută se transformă în fier vechi), la care se adaugă efortul mare ce trebuie depus pentru a îndepărta acest volum de metal pentru obținerea produsului finit (ne referim la forjările de muncă, uzura utilajelor, energie, timp). Și, în acest caz, ne întrebăm: care întreprindere amintite, la care se adaugă și cele ale Ministerului Metalurgiei, nu au sarcina de a găsi soluțiile cele mai adecvate pentru reducerea consumului de metal, nu numai în propria ogradă, ci și la beneficiarii produselor lor ?

repetă și în ceea ce privește utilajul metalurgic, de aceea nu este cazul să mai insistăm. În schimb, la boghiuri depășirile la consumuri au un caracter deosebit de alarmant. Dacă reproiectarea a patru subansamble în loc să scadă norma necesară de consum, aceasta a crescut. Respectiv de la 1,740 tone pe tonă, a crescut la 1,998 tone pe tonă de produs finit. Cum ? „Dat fiind faptul că pînă acum am avut mari probleme cu piesele turnate primite de la întreprinderea de oțel și boghiuri Balș (treștăne mari în livrare, rebuturi, preț ridicat pe produs) — ne spunea tovarășul Georgescu — am adoptat o soluție constructivă prin sudare și nu prin turnare. Realizăm efectiv acum aceste produse în întreprindere. Desigur, măsura este salutară, eficientă valoric și în ceea ce privește scutirea timpului de așteptare semnificativă de furnizor, dar proiectanții au obligația să reducă și consumul de metal cît puțin la cea inițială. Pentru că posibilități există.”

RECUPERAREA MATERIALELOR, ÎNCĂ SUB POSIBILITĂȚI

Ultimul aspect asupra căruia ne-am oprit în cadrul anchetei noastre este cel legat de recuperarea și reutilizarea metalului rezultat în urma debitării. Din calculele efectuate, după primele 7 luni, rezultă că planul stabilit în această direcție nu a fost îndeplinit decît în proporție de 79 la sută. Indiscutabil, față de anul trecut este un salt spectaculos, dar așa cum am avut posibilitatea să ne convingem, încă sub posibilități.

„În întreprinderea noastră — ne-a spus inginerul Ion Tăriceanu, șeful biroului programare-cooperare — a fost pus la punct un depozit de cupoane și capace de tablă, unde sînt sortate și inventariate cele mai mici bucăți de metal. Am introdus un bon rosu și eliberările de material se fac numai în măsura în care a fost lichidat stocul de metal refolosibil. Am reușit să rezolvăm complet capetele de cupoane și resturile de tablă din oțel carbon. Ce nu s-a putut folosi în întreprindere s-a redistribuit, prin Baza județeană de aprovizionare tehnico-materială, către alte unități din județ ce pot valorifica aceste capete de tablă. Am reușit astfel în circuit circa 1 000 tone de metal. În ceea ce privește tablă din oțeluri aliate, din oțeluri inoxidabile și tablele placcate am făcut o strictă inventariere și o folosim în funcție de necesități și de posibilități. Aici însă lucrurile merg de ceva mai greu, pe stoc avînd încă mai 400 de tone...”

CE SE POATE FACE DIN 400 TONE RESTURI DE OȚEL INOXIDABIL ? deocamdată nevalorificate, aflate în depozitul întreprinderii

- 1 500 de inele pentru C.P. Teleajen
- 79 000 plăcuțe de metal pentru I.M.C. Călărași

Două soluții care aduc în bugetul întreprinderii un beneficiu de peste 3 milioane lei, față de numai 450 000 lei cît s-ar fi obținut prin predarea metalului echivalent ca fier vechi.

Două soluții care nu valorifică superior decît 50 tone metal — căderi în procesul de fabricație.

CINE SE ANGAJEAZĂ SĂ PUNĂ ÎN VALOARE RESTUL DE 350 TONE ?

(chiar tabla adusă din import, cu apreciable eforturi valutare). Prima ne-a fost prezentată de către Mihai Andrei, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere: „Inițiativa de care vreau să vă vorbesc aparține exclusivității organizației noastre. Iată, pe scurt, despre ce este vorba: Am aflat că pentru finalizarea unor investiții de la Combinatul petrochimic Teleajen ar fi necesare niște inele ce rezultă din procesul de producție de oțel inoxidabil, din care se pot realiza respectiv: inele, am luate legătura cu cei de la C.P. Teleajen. Imediat ne-a încredințat comanda. Apoi, cu acordul conducerii întreprinderii noastre, am scos din depozit capetele de tablă de care aveam nevoie și executăm inele după terminarea programului. Pînă acum am executat deja

400 din cele 1500 de inele. Contravaloarea manoperei am trecut-o în contul organizației, reușind astfel să ne îndeplinim planul la muncă patriotică finanțată în proporție de 180 la sută. Totodată, dăm o altă valoare acestor table inoxidabile ce pînă acum era expedită spre topitorii și furnale...”

„Cultivând consecvent spiritul obiectiv, științific în judecarea valorilor literare, manifestind exigență principială față de lipsurile și fenomenele negative din sfera creației, critica trebuie să încurajeze cu pasiune orientările pozitive, valorile autentice, să constituie un sprijin real în dezvoltarea literaturii noastre noi, revoluționare.”

NICOLAE CEAUȘESCU

OPINIILE LITERARE ȘI ARTISTICE

Generația de critici și istorici literari afirmați în deceniul șapte a redescoperit bucuria lecturii după ce multă vreme cititul fusese considerat o înțelegeri austeră, asemănătoare cu cercetarea doarului de către judecător înainte de pronunțarea sentinței. Acest act de emancipare, calificat uneori în mod simplificator ca o întoarcere la impresionism, a avut și continuă să aibă consecințe dintre cele mai faste (pe care nu le mai prezint acum, pentru că mi-ar trebui spațiul unei cărți). Cum se întâmplă însă de obicei, entuziasmul de la început, absolut necesar pentru smulgerea din inerție, a funcționat și atunci când nu mai era nevoie chiar de entuziasm și de luciditate, siguranță și finețe. Au apărut, cu alte cuvinte, inevitabilele excese, alungându-se, uneori, spre o critică frivolă. Probabil că o reacție la această stare de lucruri, dar și pentru că ideea însăși de cultură s-a modificat esențial în timp, sub presiunea unui interes mai general față de știință, criticii și istoricii literari au apărut în deceniul opt au adoptat cu un fel de frenetică atitudine științifică (fără uneori doar științific) în cercetarea literaturii. Au existat și excepții, însă nesemnificative.

Manifestarea cea mai directă și mai spectaculoasă a acestui fenomen o reprezintă, fără îndoială, setea de metodă și de sistem. Criticul tânăr nu mai accepta condiția de flutur care zboară din floare în floare căutând nectarul tălăniute. El vrea să fie un inginer al literaturii, care merge metodic de la simț la simț, având un îndreptar bine pus la punct al profesiei sale și valorificând, pe baza

lui, tot ce se poate valorifica. Așa se explică de ce, în numai câțiva ani, s-a produs un import masiv de tehnologie critică și s-au inventat tot felul de procedee ingenioase (unele ineficiente, dar valoroase prin ele însele, ca orice construcție de idei). Autori străini care altădată erau invocați doar pentru împodobirea exotica a gândului de critică au devenit prezențe familiare, scrierile lor fiind cunoscute în profunzime și în detaliu. Numai din spațiul culturii franceze au în-

SPIRITUL ȘTIINȚIFIC ÎN CERCETAREA LITERATURII

tr-unul campanie energică de reconsiderare a fenomenului literar prin mutarea accentului de pe operă pe relația dintre operă și cititorii Eugen Negrici, specialist în exploatarea unor surse mai puțin cunoscute ale presivității, cum ar fi aceea a „expresivității involuntare”. Livius Ciocârlie, bun cunoscător, printre altele, al programului celor de la Tel Quel; Constantin Pricop, remarcabil arhitect de text critic; Diana Flămâncă care într-o carte recentă consacrată lui Bacovia a demonstrat că metodele moderne de investigație, fără a fi chiar „larba flărilor”, au capacitatea de a deschide taine înecate ale onerului literar; Ion Artie un fin analist, hotărât să utilizeze cu moderatie și cu discernământ achizițiile teoretice de

ultimă oră; Al. Călinescu, un erudit inventiv, atras de jocul caleidoscopic de forme al literaturii; Dan Culcer, care poate da, cîndva, o necesară sociologie a literaturii noastre de azi; Petru Poantă, expert în poezia contemporană; Ion Pop, care tinde să modernizeze studiul unor capitole ale istoriei literare. Toți acești autori și mulți alții, a căror omisiune dintr-un articol restrîns ca acesta nu ar însemna o semnalare, formează o vastă rețea — întinsă în toată țara — de militanți pentru mo-

dernizarea criticii literare, pentru emanciparea ei de sub tutela sentimentalismului și improvizatiei. O altă direcție, și ea foarte importantă, în care se manifestă spiritul științific și reprezentă interesul tot mai mare pentru documentarea vastă și interpretarea exactă. Studiile monografice solide publicate de Elena Tacru, cercetările laborioase, fără precedent, întreprinse de Ion Cristoiu pentru reconstituirea vieții literare din deceniul șase, informațiile de bogată luxuriantă folosite de Fănuș Băleșteanu în aproape fiecare dintre comentariile sale, riguroza de care dă dovadă Ion Adam în interpretarea operelor lui Duiliu Zamfirescu, documentarea fără lacune a

teorabilism a rămas azi un fel de insemn al diletanților, în adevărat subiectul abordat, un adevărat promotor al spiritului științific în cercetarea literaturii se simte obligat, înainte de a-și scrie și a-și face cunoscuta propria opinie, să întreprindă cercetări de mare anvergură pentru cunoașterea istoricului problemei avute în vedere. Din punct de vedere teoretic, este evident că atitudinea emancipată adusă în spațiul criticii literare de reprezentanții noii generații ar fi trebuit de multă vreme să se impună și să dozeze în unele noi direcții în literatură. În realitate, însă, nu s-a întâmplat așa. De ce? În afară de cauzele de ordin extraliterar — cum ar fi inerția manifestată

JURĂMÎNT

Se învecinește Patria pe sino
eind lumina cade ca un cîntec lin,
Patria se-nalță-n august spre mai bine,
dirz țînd în mină propriul ei destin;
ca o stea pe boltă urcă în țaria
marilor ei fapte, astru suveran,
visul se-plinește azi în România
prin tumultul muncii, vast, contemporan.
I-a dorit poetul arme de țarie
și le are astăzi, brațe de oțel;
noi îi sintem scutul, dulce România,
noi, bărbații tineri, veșne sub drapel.
Vom veghea pămîntul cu împătîmire,
pinea ce se coace caldă în cuptor,
vom veghea de-a pururi noua ta cînstire
înălțată mindru-n demnul tricolor.
Glăsu nostru astăzi capătă puterea
ce o au Carpații străjuți de nor,
veșnic ne e gîndul, veșnică ni-e vrea
de a fi scut aprig bravului popor.
Cei ce vor să știe, afle-ne voiața
ce-o avem cu toții, vajnicii tăi fil,
cu flința noastră aprămă ființa
Patriei Române, va be trebul.
Se învecinește Patria pe sino
cînd lumina cade coaptă peste lan;
Patria se-nalță-n august spre mai bine
cînd poporu-și este sieși suveran!

TITUS VIJEU

SEMNALĂM

„Pasioanțele recitiei ale lui Paul Anghel, intitulată Sentimentul universalității și apariția incitantului eseu Lucul românului în istoria universității de Virgil Cândea. ...numărul 6/1980 al revistei Transilvania, remarcabil prin echilibrul și rigoroza, prin efortul — înecunat de succes — de excludere a cercului colaboratorilor. ...cronică exactă în aprecieri pe care Al. Dobrescu o dedică în Convorbiri literare nr. 7/1980, înmănușă de la începutul anului epigraf: „istoria — ca știință a timpului, ca știință a proceselor — nu poate să nu se ocupe de dinamica timpului în lumea contemporană și de factorii care compun această dinamică”. ...în România literatură nr. 33/1980, subtitlul studiului Convers romanesc, consacrat de Lucian Rai-zele și fugare — ale lui Dorian Obreja referitoare la volumul lui Nicolae Ciobanu: Însemne ale modernității. ...în Tribuna nr. 33 (123) din 7 august a.c., pertinentele și elegantele opinii ale lui Petru Poantă despre volumul Primăvara scandinavă, de Al. Căpraru. ...cronică exactă în aprecieri pe care Al. Dobrescu o dedică în Convorbiri literare nr. 7/1980, înmănușă de la începutul anului epigraf: „istoria — ca știință a timpului, ca știință a proceselor — nu poate să nu se ocupe de dinamica timpului în lumea contemporană și de factorii care compun această dinamică”. ...în România literatură nr. 33/1980, subtitlul studiului Convers romanesc, consacrat de Lucian Rai-

ALEX. ȘTEFĂNESCU

CINEASTUL — cronicar politic al societății

Vitalitatea unei epoci de cultură națională se măsoară, firește, în opere și personalități reprezentative, dar și prin o anumită mîltărie de primărie, de formare a tinerilor, noilor valori. În acest sens, istoria de clasașă o interesantă dialectică a succesiunii generațiilor, pregnant reliefată de un „filosof al practicii” de talia lui Amos Gramsci: „O generație poate fi judecată prin însăși judecata pe care ea însăși o dă asupra generației precedente, o perioadă istorică — prin însăși felul ei de a considera perioada care a precedat-o în generația care reprezintă generația precedentă, care nu reușește să-l vadă măreția și semnificația necesară, nu poate fi deosebită de ea și lipsită de încredere în sine însăși, chiar dacă se umflă în unele glăduțări și se dă în gît glăduțări”. A face pustiul în jurul tău pentru a ieși tu în evidență și a te distinge: o generație puternică și vitală, care își propune să muncască și să se afirme, tînde, dimpotrivă, să supraiealizeze generația precedentă — tocmai pentru că propria anergie îi dă siguranța că va merge mai departe”. Examinind evoluția cinematografului nostru din ultimii 15 ani în filigranul acestui fenomen, observăm cu ușurință că, alături de activitatea cineștilor consacrați, au prins cheag, cu necesitate, prospețea contribuții ale promotorilor tineri.

FLORIAN POTRA

cea Verou și Dan Pița, fiind vorba de un film în două „episoade” sau „scheciuri”. După aceea, fiecare și-a asumat propriile răspunderi, fiecare a căutat să ajungă la un stil distinct, o modalitate personală de cunoaștere artistică. Dan Pița s-a apropiat de actualitate prin Filip cel bun, Mircea Verou, în genul politist, prin Șapte zile, Mircea Daneliuc prin Cursa, Al. Tates prin Mero rasit, Andrei Cătălin Băleanu prin E ait de aproape fericierea, Timpot Ursu prin Septembrie, Ștefan Ciocârlie prin Proprietarii, Mircea Moldovan prin Viforita, Siera

Afirmarea tinarului creator

Gulea prin Iarba verde de acasă, Nicolae Mărgineanu prin Un ca în Ieden, Ada Pistiriu prin recenta premieră Șop-cadru la masă. Lipsese din această enumerare debutul lui Constantin Vaeni, cu Zidul, al lui Alexa Visarion cu Înainte de tăcere, al lui Dinu Tănase cu Trei zile și trei nopți și al lui Nicolae Opritescu cu Via de ianuarie, doar pentru că filmele acestea au ca temă evasarea trecutului, mai mult sau mai puțin îndepărtat. Dar într-un asemenea context largit, se cuvine să cîntăm și scrierile de prestigiu, ca Tănase Șteiu și Bielul loandice de Dan Pița, sau ca Dincolo de pod de Mircea Verou. Evident, apariția acestor realizatori de certă valoare — strîns legată de înflorirea artei imaginii, prin operatorii citați, în eşalonul cărora trebuie cuprînsi și Călin Ghibu, Florin Mihăilescu, Florin Paraschiv, Marian Stanciu și alții alții, pină la recentele prestații ale lui Tarko Găbor — a condiționat și afirmarea unor chipuri actoricești inedite, „ale zărilor noastre”, de la Mircea Diaconu și Carmen Galia la Anda Onesa, de la Ioana Crăciunescu și Tora Vasilescu la Maria Junghieiu, de la Andrei Finți și Marina Ploae la Florin Zamfirescu, la Diana Lupescu, la Gabriel Oseleu și mulți alții, pină la tînc studențului I.A.T.C. George Șteiu, debutant în Speranță, fără a-l uita, bineînțeles, pe dinainte „desoperiții” Vladimir Găitan, George Mihăilă, Constantia Dîplan etc.

Se anume caracterizează — în ansamblul omogen, unitar, al cinematografului autohton — acuitatea specifică a cineștilor formați și afirmați în ultimii cincisprezece ani? Mai multe trăsături, după părerea mea, dintre care esențiale mi se par următoarele: o supli concetare a conținuturilor la marile idea-

luri ale societății noastre de azi, analizată, această societate, într-un spirit filozofic ce are în vedere, mereu, desoperirea și încurajarea elementului nou, pe vectorii progresului; o mai vădită competență profesională, adică o mai lucidă conștiință estetică a modului de a face film; o sporită sete de puritate morală și de respectabilitate în raport cu valorile civilizatei contemporane; un spirit civic și patriotic dezvoltat.

Asemenea calități nu s-au născut și nu s-au maturizat prin autogenerare, ei într-un proces educativ continuu, ghidat cu rigoare și cu pasiune înăuntrul politicii culturale a partidului. Adică, proaspetele cadre de cinești, de la promotorii lui Pița și Iosif Demian încoace, învederează faptul că în formarea „schimbului de mînt” domeniului artei filmului nu lipsese voința determinată, că generarea promergătoare (aceea lansată în anii 1956—1958) și-a făcut datoria pedagogică și formativă, că generația actuală și cea în curs de plămîdire nouă însemnele voinții creatoare și cătenese, gata să se auto-perfectioneze și autodepășească prin opere cinematografice de o calitate tot mai bună. Cineștii tineri — cot la cot cu cei mai demulți recunoscuți — își dau de pe acum contribuția fecundă la îmbogățirea vieții spirituale a națiunii, ei se mișcă, în bloc și individual, pe magistrala istoriei noastre din acest complex și frîmintat sfîrșit de secol al XX-lea, magistrală care duce la edificarea și desăvîșirea socialismului și comunismului, luminată și încălzită la flacăra specifică omului românesc, istoricului de partid, de conducere sa, de secretar sau general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, el însuși de o vlagă atît de tinerescă, proaspată, în tot ce gindeste și făptuiește intru binele prezent și viitor al patriei.

FOTO CRONICĂ

O ISTORIE A CULTURII ROMÂNE CONTEMPORANE ÎN IMAGINI

NICOLAE DRĂGOS și **ION HOBĂNA** se gîndesc la ritualurile rituale ale buneii literaturii (inclusiv la cele ale prozei științifico-fantastice).

Un proprietar de poduri la dispoziția dumnezeoasă: **MIRCEA DI-NESCU**.

Foto: I. CUCU

„Ceea ce reproșez articolelor de atitudine din presa noastră este lipsa exemplificărilor”

— Prima dumnezeoasă este propunea cititorului mai multă proză, poezii și de-abia o opinie care să-l ajute să se gîndească critică literară. Ulterior, și renunță să mai publice literatură, în favoarea criticii. Ce s-a întâmplat deci cu scriitorul Dan Culcer?

— Am considerat că mi-am spus povestile pe care simțeam că trebuia să le spun. Cred că volumul, așa cum era, avea e unitate de ton și intenție. Dar, fiind critic, trebuie să recunosc că intenția n-are importanță. Optind pentru expresia critică, pentru lucrare în sensul de acțiune, am lăsat deoparte forma de exprimare poetică, estetică sau epică, considerînd prioritară acțiunea. Sensul acțiunii mele critice e dat de dorința de a mcdifica starea literaturii prin punerea unor accente astologice diferite. De aceea, am scris aproape mereu despre cărți în care mi s-a părut că pe tot seiza apariția unor configurații specifice nouli.

— Vătră e o revistă stimată în țară. Ce idei au avut și au în vedere redactorii eșă cu renașcut-o, care e „secretul” valorii ei?

— „Vătră” a încercat să fie un săptămînal care se tipărește lunar și va timp. Într-o timp ne-am făcut učenice de gazetari și ne-am obșnuit unii cu alții înțit acum cred că ne înțelegem din priviri.

— Asupra ce?

— Caracterul ponderat al publicărilor se datorează premisei cu care am elaborat-o, aceea că trebuie să ne păstrăm o anumă independență, să nu intrăm în sfera de atracție a vreunui corp „ceresc” care ne-ar fi schimbat în satelitul cu evoluții dezordonate. Am vrut să fim o revistă de proză; atunci aveam credin-

DAN CULCER

S-a născut în 1943; absolvent al Facultății de filologie din Cluj-Napoca, din 1971, redactor al revistei Vătră (septembrie), începînd din 1971; a publicat cărțile Log geometric (1973) și Citind sau trăind literatura (1976).

COLEGI DE CREAȚIE, COLEGI DE GENERAȚIE

Polemica (teoretic netînd ad hominem) apare foarte rar și degenează rapid în proces de intenție. Ca să existe polemică, trebuie respectat un cod al deontologiei. Și puncte de vedere clar exprimate. Or, la noi se mizează prea mult pe o relație de conveniență cu cititorul, pe aluzie și perfiditate. Asta se observă și în proză, dar acolo există o oarecare îndreptățire, dată de ficțiune. Sînt și false polemici, cu adversarii care nu pot să răspundă și a căror atitudine n-o cunoaștem decît prin citatele adesea aranjate pentru a servi „polemistului”. Dificultatea informării la sursă, accesul restrîns la artea străină ne pun într-o stare de inferioritate în care bravăm ca niște snadășii în luptă cu propria lor umbră.

Uneori apar și cărți nebrutale ale unor autori cunoscuți foarte cunoscuți. Eu am înmănușă ca unii, destul, critici de la noi nu mai știu cum să trăacă cu vederea nebrutalitatea acestor scrieri care, la urma-urmei, ar trebui să aibă înțelegerea de a primi și judecați puțin flatare.

Se pare că majoritatea scriitorilor români suferă de incapacitatea de a dialoga. Critica negativă e considerată o injurie, deoseci criticul aduce suficiente argumente în a-și preciza platforma și criteriile.

— Vă rog să vă concretizați ideea conform căreia „dificultățile” meseriei de critic literar sînt de mediu.

— Dificultățile critice sînt aceleși cu cele suportate de scriitor, dacă le privim ca reflexe specifice ale relațiilor sociale. Preeminența lărarilor sociale, caracterul fluctuant al relațiilor interumane, legătura dintre promovarea socială și literatură văzută ca mijloc face posibilă apariția unor distorsuni care influențează judecata de valoare, uneori pină la complectă eliminare a criteriului estetic.

— V-aș pune într-o situație delicată, cerîndu-vă exemple?

— Nu. Ceea ce reproșez așăziselor articole de atitudine din presa noastră este tocmai lipsa exemplificărilor. Iată o distorsune provocată de confuzia dintre valoarea estetică și valoarea de atitudine, concomitența primirii favorabile a două romane, „Cel mai iubit tineri pămînteni” și „Fiul secetei”, a căror valoare nu poate fi judecată după un criteriu comun, cel de-al doilea roman fiind vădit considerat operă literară de importanță, deși în primul rînd e interesant ca valoare de atitudine.

ST. ALEX.

PATREL BERCEANU

PRO SI CONTRA

O ediție Fundoianu

Ediția Minerva ne face plăcută surpriză de a publica într-un volum masiv, de peste șapte sute de pagini, a aproape întreaga bibliografie a lui E. Fundoianu, poet și eseist remarcabil din perioada dintre cele două războaie mondiale. Volumul, intitulat Imagini și cărți, cuprinde și un conștăm că nimic din gîndirea sa pătrunzătoare, nervoasă și împrevizibilă nu s-a demodat. El face parte din categoria restrînsă, dar cu atît mai prețioasă de autori, care folosesc

esthetique — este semnată de Sorin Dăvolescu, care se dovedește încă o dată un tîlmăcitor competent și un fin stilist. Avem, prin urmare, multe motive să ne delectăm cu lectura acestei ediții realizate de Vasile Teodorescu.

Parcurînd textele lui E. Fundoianu, constatăm că nimic din gîndirea sa pătrunzătoare, nervoasă și împrevizibilă nu s-a demodat. El face parte din categoria restrînsă, dar cu atît mai prețioasă de autori, care folosesc

cuvintele pentru a spune ceva și nu doar de dragul de a le folosi. Iată de ce ar fi fost poate bine ca, la calitatea pe care deia le-am enumerat ale ediției, să se adauge și rigoroza în materie de eolaționare a textelor sau cu versiunile de bază. Există unele mici, dar de nedorit inadvertențe, incompartibile cu tinuta de gală a cărții. Apariția ei constituie însă, oricum, un eveniment editorial, pe care îl salutăm ca a-tare.

— Dacă și-ar fi scris reflectile cu creta pe gard, Ion Alex. Anghelus n-ar fi făcut un lucru prea folositor, dar, să recunoaștem, nici n-ar fi produs mare pagubă; oamenii ar fi trecut, ar fi zîmbit și, pină la urmă, vințuri și ploaia ar fi șters inscripțiile năstrugite, însă înă scrierile sale, săpate în marmura albă a hirtiei, eu apărî într-un volum care poartă titlul Jurnal de idei (Editura Litera, București, 1980). Sînt, în-ă-adăpăr, în acest „jurnal” și citirea „idei” și anume celea scrise din scrierile unor „colegi” ai lui Ion Alex. Anghelus, ca Voltaire, Nicolas Berdiaev, Werner Heisenberg sau Pirandello. Cit privesc însă înșmîndrile care aparțin chiar lui Ion Alex. Anghelus, pe se înțîlcășă astfel: „Obșonoi și Cișonoi sînt greșii cu geniu”; „Încă din prima mea tineretă, Calandrino mi s-a arătat mai mult ca neșionib decît ca inla credul”; „Literatura nu e numai ferme-

A scrie cu creta pe gard

— Dacă și-ar fi scris reflectile cu creta pe gard, Ion Alex. Anghelus n-ar fi făcut un lucru prea folositor, dar, să recunoaștem, nici n-ar fi produs mare pagubă; oamenii ar fi trecut, ar fi zîmbit și, pină la urmă, vințuri și ploaia ar fi șters inscripțiile năstrugite, însă înă scrierile sale, săpate în marmura albă a hirtiei, eu apărî într-un volum care poartă titlul Jurnal de idei (Editura Litera, București, 1980). Sînt, în-ă-adăpăr, în acest „jurnal” și citirea „idei” și anume celea scrise din scrierile unor „colegi” ai lui Ion Alex. Anghelus, ca Voltaire, Nicolas Berdiaev, Werner Heisenberg sau Pirandello. Cit privesc însă înșmîndrile care aparțin chiar lui Ion Alex. Anghelus, pe se înțîlcășă astfel: „Obșonoi și Cișonoi sînt greșii cu geniu”; „Încă din prima mea tineretă, Calandrino mi s-a arătat mai mult ca neșionib decît ca inla credul”; „Literatura nu e numai ferme-

ciuse, destinate și eliptice? Fără îndoială, ele satisfac o singură necesitate și anume necesitatea lui Ion Alex. Anghelus de a apărea în fața noastră ca un filozof cu dăpăla în timpul, fărîșă și-a hărăzit de la naștere de către urșitoare să lămurască toate enigmele universului.

Această vanitate se cuvine însă să-și găsească spațiu de manifestare între intimi — mai ales dacă sînt răbdători — și nu în vîlul întregii lumi. Problema merită atenția cu atît mai mult cu cît Ion Alex. Anghelus nu este unicul autor convins că alinăturile și văcărelile sale trebuie cu orice preț eternizate. Se constată, mai ales în ultima vreme, că tot felul de atribuții personale sau evenimente de familie devin „surse de inspirație” pentru cărți destinate să stea în bibliotecă alături de volumele lui Eminescu, Shakespeare și Tolstoi. Să lășăm scrierea cărților în seama celor care au eu adevărată ceva important de spus lumii întregi.

AGENDA TELEGRAMĂ

Tovarășul Ilie Verdet, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste Române, a trimis o telegramă primului ministru al Republicii Islamice Iran, Mohammad Ali Rajai, cu prilejul desemnării în această funcție, prin care îl adresează felicitări și cele mai bune urări de succes în îndeplinirea misiunii cu care a fost învestit. În telegramă se

exprimă convingerea că relațiile de prietenie și concurență existente între țările noastre se vor adânci și dezvolta în continuare spre binele popoarelor roman și iranien, spre afirmarea și întărirea independenței și suveranității națiunilor, a înțelegerii, colaborării și păcii în lume.

ÎNȚILNIRE LA C.C. AL P.C.R.

În după-amiaza zilei de vineri, tovarășul Virgil Păzucu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întâlnit cu delegația Partidului Uniunea pentru Progres Național — UPRONA — din Burundi, condusă de Emil Mtoroha, secretar general al partidului, care la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită de prietenie în țara noastră.

Delegația română este condusă de tovarășul Ion Ioniță, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, președintele părții române în Comisie, iar ca vicepreședinte de tovarășul Do Muoi, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.R. din Vietnam, viceprim-ministru al guvernului, președintele părții vietnameze în Comisie.

Din delegația mai fac parte: Mihail Baranovetse, secretar național însărcinat cu problemele socio-educative și ale culturii populare; Ildphonse Nkemrahigo, secretar național însărcinat cu relațiile internaționale; Alfred Naniye, consilier la Departamentul formării ideologice și propagandei.

La întreviere, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, au participat tovarășii Ioachim Moșea, membru al C.C. al P.C.R., prim-adjunct de șef de secție, și Dumitru Turcuș, adjunct de șef de secție la Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

Cu acest prilej, s-a efectuat un larg schimb de informații în legătură cu preocupările actuale ale Partidului Comunist Român și Republicii Uniunea pentru Progres Național — UPRONA — din Burundi, condusă de Emil Mtoroha, secretar general al partidului, care la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită de prietenie în țara noastră.

Delegația română este condusă de tovarășul Ion Ioniță, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, președintele părții române în Comisie, iar ca vicepreședinte de tovarășul Do Muoi, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.R. din Vietnam, viceprim-ministru al guvernului, președintele părții vietnameze în Comisie.

Cu acest prilej, într-o atmosferă cordială, a avut loc un schimb de informații asupra preocupărilor actuale ale P.C.R. și P.M.U.P. legate de construcția socialismului în cele două țări.

Delegația română este condusă de tovarășul Ion Ioniță, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, președintele părții române în Comisie, iar ca vicepreședinte de tovarășul Do Muoi, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.R. din Vietnam, viceprim-ministru al guvernului, președintele părții vietnameze în Comisie.

Comisia analizează, în spiritul înțelegerii convenite cu prilejul întâlnirilor și convorbirilor la nivel înalt, posibilitățile de dezvoltare și diversificare, în continuare, a colaborării și cooperării economice și tehnico-scientifice între țările noastre, în domeniul de interes reciproc, precum și căile de creștere a volumului schimburilor comerciale dintre cele două țări.

Comisia analizează, în spiritul înțelegerii convenite cu prilejul întâlnirilor și convorbirilor la nivel înalt, posibilitățile de dezvoltare și diversificare, în continuare, a colaborării și cooperării economice și tehnico-scientifice între țările noastre, în domeniul de interes reciproc, precum și căile de creștere a volumului schimburilor comerciale dintre cele două țări.

Vineri dimineață au început în Capitală lucrările celei de-a VI-a sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale de colaborare economică și tehnico-scientifică dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Vietnam.

Cu prilejul Zilei naționale a Republicii Indonezia, vineri după-amiaza a avut loc, în Capitală, o manifestare culturală organizată de Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Vizita ministrului de stat pentru afaceri externe al Republicii Arabe Egipt

Vizita ministrului de stat pentru afaceri externe al Republicii Arabe Egipt, dr. Boutros Boutros Ghali.

Vineri s-au încheiat convorbirile oficiale între ministrul afacerilor externe, Ștefan Andrei, și ministrul de stat pentru afaceri externe al Republicii Arabe Egipt, dr. Boutros Boutros Ghali.

Întrebarile adresate, oaspetele arătat că a avut onoare să fie primit de președintele Nicolae Ceaușescu, cu care a discutat aspecte ale relațiilor dintre România și Egipt, precum și o serie de probleme internaționale actuale, o atenție deosebită fiind acordată Orientului Mijlociu și evoluției situației din zonă.

În timpul convorbirilor au fost abordate aspecte privind extinderea și aprofundarea concurenței economice și tehnico-scientifice dintre România și Egipt în diferite domenii de interes reciproc, precum și o serie de aspecte ale actualității politice internaționale.

Relevanț stadiul actual și perspectivele colaborării româno-egiptene, vorbitorul a subliniat că relațiile dintre cele două țări, care au la bază hotărârile și înțelegerile convenite între președinții Nicolae Ceaușescu și Anwar El Sadat, cunosc o evoluție pozitivă și constructivă. Totodată, s-a arătat că la București au fost discutate unele posibilități de dezvoltare și diversificare a cooperării dintre cele două țări în diferite domenii de activitate de interes reciproc, precum și în sfera relațiilor internaționale.

În cursul după-amiezii de vineri ministrul de stat pentru afaceri externe al Republicii Arabe Egipt, dr. Boutros Boutros Ghali, s-a întâlnit în Capitală cu ziaristul român.

În cursul după-amiezii de vineri ministrul de stat pentru afaceri externe al Republicii Arabe Egipt, dr. Boutros Boutros Ghali, s-a întâlnit în Capitală cu ziaristul român.

F. NELU, Oradea: „Vă scriu aceste câteva rânduri în care încerc să detinuturi pe scurt traiciale întâmplare a tot felul de lucruri care s-au desprins în cadrul părții ei și există vreun motiv. Trebuie să vă mărturisesc de la început că celelalte părți sunt eu însumi, care sper, în această situație delicată, să primesc un sfat din partea dumneavoastră.

Am corespondat în timpul stagiului militar mult timp, ba chiar m-a vizitat la unitate, în Urziceni, unde mi-am înfiștat în început stagiul după desprinderea noastră, scrisorile veneau mai rar. Cu toate acestea, am continuat să-l scriu, să-l reamintesc de timpul petrecut împreună, de acele clipe care ne făceau pe amândoi fericiți și să ne gândim unul la altul. Dar totul a fost în zadar și fără nici un rezultat, sînt atîtea întrebări la care as dori să primesc răspuns din partea ei, dar ea am impresia că mă evită și mă ignoră. Mi-e foarte greu în aceste momente să mă gândesc la ea, să mă gândesc la mînturisească că era prima mea dragoste în viața de-a nu mai fi prietenii, de-a nu mai fi aceasi ca înainte. A pătruns prea adînc în inima mea pentru a o putea uita vreodată. În paranteză, mînturisească că era prima mea dragoste în viața de-a nu mai fi prietenii, de-a nu mai fi aceasi ca înainte. A pătruns prea adînc în inima mea pentru a o putea uita vreodată.

Avînd 19 ani, am primit și eu ca și alți tineri o scrisoare de satisfacere a stagiului militar. Eram foarte bucuros, dar în mine simțeam o nelăstare privind desprinderea de țară, în care o iubeam atât de mult. Era o peche prietenă cu care m-am cunoscut și de care m-am îndrăgostit încă de la vârsta de 16 ani. Acum îmi satisface stagiul militar în orașul Oradea la o distanță foarte apropiată de ea. Bineînțeles, la parte dintr-un alt colectiv cu totul diferit de cel anterior. La nicăreți în armată eu mi-a promis că, orice s-ar întâmpla și ori de depar-te as fi, vom rămîne de neapăsători.

Am corespondat în timpul stagiului militar mult timp, ba chiar m-a vizitat la unitate, în Urziceni, unde mi-am înfiștat în început stagiul după desprinderea noastră, scrisorile veneau mai rar. Cu toate acestea, am continuat să-l scriu, să-l reamintesc de timpul petrecut împreună, de acele clipe care ne făceau pe amândoi fericiți și să ne gândim unul la altul. Dar totul a fost în zadar și fără nici un rezultat, sînt atîtea întrebări la care as dori să primesc răspuns din partea ei, dar ea am impresia că mă evită și mă ignoră. Mi-e foarte greu în aceste momente să mă gândesc la ea, să mă gândesc la mînturisească că era prima mea dragoste în viața de-a nu mai fi prietenii, de-a nu mai fi aceasi ca înainte. A pătruns prea adînc în inima mea pentru a o putea uita vreodată.

În cursul după-amiezii de vineri ministrul de stat pentru afaceri externe al Republicii Arabe Egipt, dr. Boutros Boutros Ghali, s-a întâlnit în Capitală cu ziaristul român.

În cursul după-amiezii de vineri ministrul de stat pentru afaceri externe al Republicii Arabe Egipt, dr. Boutros Boutros Ghali, s-a întâlnit în Capitală cu ziaristul român.

„Ziua presei române” Adunarea festivă din Capitală

Vineri a avut loc în Capitală o adunare festivă organizată de Consiliul Ziaristilor cu prilejul „Zilei presei române” și al celei de-a 40-a aniversări a apariției legalității și primului număr al ziarului „Scinteia”.

Au participat cadre de conducere și membri ai colectivelor redactionale ale ziarelor și publicațiilor centrale, de la Radio-Televiziune și „Agerpres”, ziaristi colaboratori din rîndul oamenilor muncii, tipografi, activiști de partid și de stat, de sindicat, reprezentanți ai unor ministere și uniuni de creație.

Sărbătorile s-au desfășurat în sala de spectacol a Teatrului „Mihail Brăneșanu”, redactor șef al ziarului „Scinteia”, ziaristi colaboratori din rîndul oamenilor muncii, tipografi, activiști de partid și de stat, de sindicat, reprezentanți ai unor ministere și uniuni de creație.

În cadrul adunării festive, Octavian Paier, președintele Consiliului Ziaristilor, a înmănat premii autorilor celor mai valoroase lucrări de presă și emisiune de radio și televiziune, distinse în cadrul concursului de creație publicistică cu tema „Timpul nostru împliniri, timp al certitudinilor comuniste”, organizat de Consiliul Ziaristilor.

În hola Sălii de marmură a Casei Școlții s-a deschis cu născut prilej expoziția de fotografii „Cu ochii ziaristului” organizată de Sindicatul Presă-București.

LANSARE EDITORIALĂ

Vineri, în cadrul unei festivități ce a avut loc în rotunda Ateneului român, a fost lansată o nouă apariție editorială. Sub titlul generic „STRĂMOSII ROMÂNILOR — VESTIGII MILENARE DE CULTURĂ ȘI ARTĂ”, editura „Meridiane” a tipărit patru volume care înfățișează, printr-un bogat material ilustrativ, însoțit de ample texte explicative, vechimea, continuitatea, stabilitatea și specificul creației culturale în spațiul nostru geografic și istoric din cele mai vechi timpuri și pînă la primele forme de manifestare ale poporului român.

În alcătuirea rostită la festivitate, prof. Mircea Petrescu Dimbovia, vicepreședinte al Biroului Comitetului Național al istoricilor și prof. H. Dalcoviciu, directorul Muzeului de istorie a Transilvaniei, au relevat semnificația importantă a acestei prestigioase lucrări. În ea contribuie la o mai bună cunoaștere a moștenirii culturale celei mai îndepărtate a poporului nostru.

În editura POLITICĂ A APĂRUT VOLUMUL: Vechimea, permanența și unitatea poporului român în scrierile socialștilor. Texte ale socialștilor români scrise între anii 1872—1919.

Am înțeles că știu că rubrica noastră a avut puterea miraculoasă de a vă readuce fericiții pierduți. Nu cred că trebuie să renunțați să vă puneți întrebări, dar nici să disperati. Nu se cunosc cazuri (decît în literatură) cînd prima iubire a fost și ultima.

ELENA MOLDOVEANU, scriu poezii, sînt viziunea București: „Ziarul Scinteia tinetez în jur de mine și pentru mine un ziar aparte și aceasta datorită lucrării nu mă împiedică să studiez. Desi poate par atîtea, în tot ceea ce fac sînt singură. Fiecare pereche ce trece pe lângă mine pe stradă îmi provoacă la început o umbră de tristețe. Acum nu presc dacă spun că tristetea a devenit stăpîna chipului și sufletului meu. Nu-mi dau seama unde gresesc, de ce nu pot să spun la vîrsta mea că am un prieten. Îmi înțeleg din ce în ce mai mult timpul pe care îl pierd în zădărnici și eu următoarele îndrîndi: voi împlini în curînd vîrsta de 18 ani. Anul acesta este un an aparte pentru mine deoarece voi termina liceul, voi avea de trecut examenul maturității și sper să cel de admîtere în facultate. Îmi place să-mi rezerv timp pentru lectură, să mă plimb prin parcuri, să

Am corespondat în timpul stagiului militar mult timp, ba chiar m-a vizitat la unitate, în Urziceni, unde mi-am înfiștat în început stagiul după desprinderea noastră, scrisorile veneau mai rar. Cu toate acestea, am continuat să-l scriu, să-l reamintesc de timpul petrecut împreună, de acele clipe care ne făceau pe amândoi fericiți și să ne gândim unul la altul. Dar totul a fost în zadar și fără nici un rezultat, sînt atîtea întrebări la care as dori să primesc răspuns din partea ei, dar ea am impresia că mă evită și mă ignoră. Mi-e foarte greu în aceste momente să mă gândesc la ea, să mă gândesc la mînturisească că era prima mea dragoste în viața de-a nu mai fi prietenii, de-a nu mai fi aceasi ca înainte. A pătruns prea adînc în inima mea pentru a o putea uita vreodată.

FESTIVALUL FILMULUI PENTRU TINERET, COSTINEȘTI — EDIȚIA A III-A

Imaginea, la puterea adevărului de viață

Despre fiecare se poate spune — spectatorii au arătat-o în lăurile lor de cînt în cadrul obisnuitorilor debateri cu realizatorii organizați pe plajă în după amiaza imediat următoare proiecte — că încearcă, într-un fel sau altul, cele mai multe reușind s-o facă în mod exemplar, să ridice puterea de convingere a imaginii cinematografice la înălțimea adevărului de viață care i-a stat la bază. Nu întimplator spectatorii tineri, a căror exigență este netărieșoasă cu falsitatea și lucrurile comune, au apreciat, aplaudind, tocmai acele secvențe în care viața și faptele eroilor de vîrsta lor erau exprimate în film cu un ochi proaspăt, responsabil, încercat de substanță, de sensul exact, în raport, în actualitatea lui, și nu mai puțin prin firescul dezbaterii.

Ediția aceasta a Festivalului — organizat de C.C. al U.T.C. în colaborare cu Consiliul cultural și educației socialiste și Asociația cineștilor — confirmă necesitatea și fertilitatea unui dialog între creatorii tineri și spectatori, între fenomenul cinematografic și viața cu realitate și tumultuoasă. Gestul acestei comune responsabilități față de destinul cinematografiei românești și-l împărtășesc cu toată încrederea, credința și spectatori, artiști ai ecranului și posibili eroi de narațiuni cinematografice.

Din sărbătorile a cinematografiei tînr, din întâlnirile entuziaste, gustate de public și actorii îndrăgii festivalului devine tot mai mult un colocoliu în aer liber, important prin anvergură, lui, despre menirea artistică a filmului și prin responsabilitățile lui educative și artistice în relația directă cu publicul tînr, căruia i se adresează.

IOAN LAZĂR

DOAR BUNA ORGANIZARE POATE GRĂBI STRÎNGEREA LEGUMELOR

(Urmare din pag. 1)

un tînr sau un elev să-și ajute părinții. Avem în unitatea noastră vreo cîțiva tineri, elevi de liceu, care lucrează zi de zi la Irigăli. Începînd de săptămîna viitoare voi începe să lucrez la școlii să ne sprijine în acțiunile de recoltare a legumelor”. Să vedem cum acționează organizația U.T.C. pentru a sprijini acum, în plină campanie de recoltare a legumelor, munca cooperativelor. Sîm de vorbă cu tovarășul Constantin Zăcu, secretarul comitetului comunal U.T.C. „O planificare a participării tinerilor din comună în campania de recoltare nu este. De fapt, sînd electromecanic la complexul zootehnic, sînd foarte ocupat, nu prea am timp, decît așa vreo 2—3 ore pe săptămîna, sîm mă ocup de activitatea tinerilor. Pot să vă spun că unii elevi (cîți nu știu?) mă lucrează pe la Irigăli”. Urmod vorbă cu tovarășul Constantin Oare, responsabilitatea secretarului U.T.C. nu este de a se ocupa tocmai de activitatea tinerilor?

SPORT

● Campionatul diviziei A la fotbal continuă astăzi cu meciurile etapei a 3-a, care se vor desfășura după următorul program: Dinamo — F. C. Corvinii Hunedoara (stadion „Dinamo”); Progresul Vulcan — F. C. Baia Mare (stadion „Progresul”); F.C.M. Brașov — Sportul Studențesc; Politehnica Timișoara — F. C. Olt; A.S.A. T. Mureș — S.C. Bacău; Chimia Rm. Vlcea — Siret; Universitatea Craiova — Jiul Petroșani; Politehnica Iași — Universitatea Cluj-Napoca; F.C.M. Galați — F.C. Argeș Pitești.

● În ziua a doua a campionatului republican de inot, ce se va disputa la ora 18.00 și va fi televizat, toate celelalte partide vor începe la ora 18.00.

Posturile noastre de radio vor transmite, alternativ, aspecte de la toate meciurile etapelor. Transmisia se va efectua pe programul I. În cadrul emisiunii „Fotbal — minut cu minut” — cu începere de la ora 17.30.

● În ziua a doua a campionatului republican de inot, ce se desfășoară la bazinul 23 August din Capitală, Carmen Bucuaciu a stabilit un nou record național în proba de 100 m fluturătoare, cu timpul de 1'04"50/100. În proba de 100 m bras, Brigitte Prisco s-a situat pe locul întâi cu timpul de 1'13"78/100 — nou record național. Iată ceilalți cîștigători de ieri: 100 m liber feminin: Irinel Pănuțiu — 1'00"05/100; 100 m liber masculin: Mihai Mandache — 55"05/100; 100 m fluturătoare: Horia Lucașcu — 58"05/100.

● În Sala sporturilor din Constanța a început, vineri, tradiționala competiție internațională de baschet masculin „Cupa Mării Negre”. În cel mai interesant meci al zilei, selecționata României a întrecut cu scorul de 100—80 (50—30) formația Poloniei. În deschiderea la acest joc reprezentativa R. P. Chineze a cîștigat cu scorul de 94—86 (45—39) întîlnirea cu selecționata de tîneret a României.

● În proba de dublu bărbăți din cadrul turneului internațional de tennis de la Stowe (Vermont), cuplul Ilie Năstase (România) — F. Taysan (S.U.A.) a întrecut cu 3—6, 6—4, 6—2 pechea americană Buehning — Van Patten.

Pe cîțiva quadrati

● Comitetul rașnesc Curtea de Argeș al U.T.C. organizează simpozionul „Contribuția tovarășului Nicolae Ceaușescu la imbogățirea tezaurului de idei materialist-dialectice și istorice”. Peste 120 000 de tineri din unitățile economice Automate, I.U.G., „Grivița Rosie”, Întreprinderea de pompe „Republica”, I.M.U.A.B., Autobuzul, I.M.A.S., Grupul 6 de construcții și I.C.T.B., au declarat săptămîna care se încheie, Săptămîna record în producție și calitate. Valoarea totală a lucrărilor realizate este estimată la 12 milioane lei producție suplimentară. ● La Clubul „Titan” s-a deschis expoziția de creație tehnico-stiințifică cu lucrări realizate de tineri din sectorul 3. ● Ștampila publicitară, Oficiul P.T.T.R. Puloanca, județul Dimbovia, prin intermediul acestor ștampile, aplică pe mil de scrisori și întregiri poștale, îndeamnă elevii să participe la cea de-a IV-a ediție a concursului și simpozionului „Henri Coandă”. ● Comitetul municipal Iași al U.T.C. organizează la Întreprinderea „Nicolina” un schimb de experiență pe tema „Protecurarea organelor și organizațiilor U.T.C. pentru reducerea consumurilor de metal și energie”. Participă cadre ale U.T.C. din toate unitățile economice ale municipiului. ● Din inițiativa comitetului U.T.C. din cadrul Întreprinderii „Romlux” din Tîrgoviște, membri cenaclului literar „Cicerone Theodoroscu” s-au înfîlțit cu lucrări realizate de tineri din țară și din străinătate. Peste 1 000 de tineri de la Întreprinderea „Piesa de schimb și utilaje pentru industria chimică, Întreprinderea „23 August” și „Solidaritatea” din Satu Mare vor realiza prin muncă patriotică în sprînjul producției, produse suplimentare în valoare de 200 000 lei.

Foto-album GRUPUL „SONG” PRINTRE TINERI

Adina Vasiliu, cîștigătoare a celei de-a XIII-a ediții a Festivalului tineretii dotat cu trofeul „Amaru”.

Recent, tinerii de la Întreprinderea de mașini unelte și agregate din București s-au înfîlțit cu lucrări realizate de membrii cunoscutului grup vocal „Song” al Casei de cultură a studenților din București. După spectacolul oferit de membrii grupului, între tinerii muncitori și studenți-artiști a avut loc un schimb de opinii privind viața și activitatea lor, la muncă cultural-educativă. (Cornel Galben).

Caligrafii de buzunar

Cît de neîncăputătoare poate deveni realitatea cînd e vorba de imaginația copiilor!

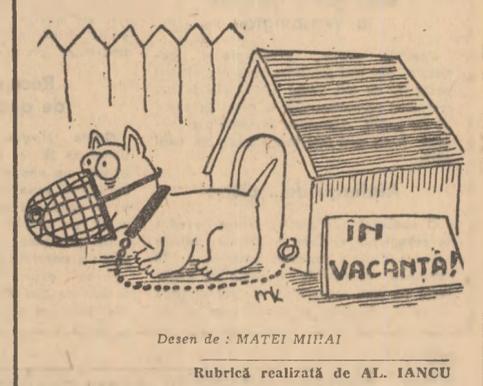
M-am aflat cu puțin timp în urmă în fata unor portrete de eroi ai neamului românesc, neabundantă mîna copiilor și a temelia realizării lor. Nu erau nici pline de culoare, nici desene frumoase, dar nici mișcări de linii în hazard. Atîrnate pe pereții unei încăperi, „Doja” Mihai Viteazul și „Cîte nu le-a imboldit mîntea Olt, copilii nu-și dezmit copilăria. La Drăgănești-Olt, pictorii de mîntă ne își încălzesc culorile. La Drăgănești-Olt, cercul de creație plastică își meargă cu prisosință denumirea.

„MĂGURA — A XI-A EDIȚIE”

La Măgura-Buzău s-a deschis, într-un cadru festiv, cea de-a XI-a ediție a taberei de sculptură în aer liber. O particularitate a acestei ediții o constituie faptul că alături de cîțiva sculptori cunoscuți, cu o bogată activitate în țară, Decabari, Coman, responsabilii taberei, și Rodica Stanca Pamfil, participă tineri sculptori din întreaga țară. Aceștia sînt: Alecu Sima Mihai, Ni-

LA „MĂRȚIȘOR”

Literatură și istorie este titlul unui anplu ciclu de manifestări organizate pe parcursul verii de Muzeul literaturii române pentru tineri elevi și pionieri alături în labere de vacanță în Capitală. Manifestările au loc la Casa memorială „Tudor Argezi” (la „Mărțișor”), cu participarea unor personalități ale vieții culturale și artistice bucureștene. Din bogatul și variatul program amintim confesiunile unor scriitori, artiști din „Fonteca de aur” a muzeului, expoziția „Univers argezean”, ilustrația unor pagini din albumul Istoric-literar etc.

Desen de: MATEI MIHAI Rubrică realizată de AL. IANCU

